

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Rådet	
96/C 134/01	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 17/96 av den 18 december 1995, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 189c i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av rådets förordning om ändring av förordning (EEG) nr 1973/92 om inrättande av ett finansieringsorgan för miljön (LIFE)	1
96/C 134/02	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 18/96 av den 4 mars 1996, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 189b i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 67/548/EEG om tillnärmning av lagar och andre författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen .	9
96/C 134/03	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 19/96 av den 19 mars 1996, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 189c i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av rådets förordning om utvecklingssamarbete med Sydafrika	12
96/C 134/04	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 20/96 av den 21 mars 1996, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 189b i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut om en serie riktlinjer för transeuropeiska telenät	18
96/C 134/05	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 21/96 av den 28 mars 1996, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 189c i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av rådets direktiv om tillträde till marknaden för marktjänster på flygplatserna inom gemenskapen	30

I

(Meddelanden)

RÅDET

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 17/96

antagen av rådet den 18 december 1995

inför antagandet av rådets förordning (EG) nr .../96 av den ... om ändring av förordning (EEG) nr 1973/92 om inrättande av ett finansieringsorgan för miljön (LIFE)

(96/C 134/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

till anpassningar för förbättringar för den fortsatta verksamheten efter den första etappen.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 130s.1 i detta,

Med beaktande av det positiva bidrag som LIFE ger när det gäller att uppnå gemenskapens miljöpolitiska mål, bör en andra etapp påbörjas för en fyraårsperiod som skall avslutas den 31 december 1999.

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

Erfarenheterna av LIFE under den första etappen har påvisat att det är nödvändigt att koncentrera insatserna genom att tydligare ange de verksamhetsområden som kan komma i fråga för ekonomiskt stöd från gemenskapen, att förbättra förvaltningsförfarandena och att förtydliga urvals- och utvärderingskriterierna för dessa åtgärder.

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾,enligt förfarandet i fördragets artikel 189c ⁽⁴⁾, och

med beaktande av följande:

Finansieringsorganet för miljön (LIFE) införs stegvis och den första etappen avslutas den 31 december 1995.

Effektiviteten vid och insynen i tillämpningen av LIFE och förfarandena för information till allmänhet och möjliga mottagare av stöd bör förbättras.

I artikel 14 första stycket i förordning (EEG) nr 1973/92 ⁽⁵⁾ föreskrivs att kommissionen bör lägga fram förslag

Förberedelserna bör gälla främjande av gemensam landöverskridande verksamhet, samarbete och kunskapsöverföring mellan myndigheter (lokala, regionala eller statliga) och/eller icke-statliga organisationer och/eller socioekonomiska aktörer.

⁽¹⁾ EGT nr C 184, 18.7.1995, s. 12.⁽²⁾ EGT nr C 18, 22.1.1996, s. 15.⁽³⁾ EGT nr C 100, 2.4.1996, s. 115.⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 17 november 1995, (EGT nr C 323, 4.12.1995, s. 158), rådets gemensamma ståndpunkt av den ... (ännu inte offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu inte offentliggjort i EGT).⁽⁵⁾ EGT nr L 206, 22.7.1992, s. 1.

Tilläggsprotokollen till Europaavtalen mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och vissa länder i Central- och Östeuropa, å andra sidan,

föreskriver att länderna i fråga skall delta i gemenskapsprogram, särskilt på miljöområdet.

Under förutsättning att de först nämnda länderna i Central- och Östeuropa själva bör stå för kostnaderna för sitt deltagande, får gemenskapen, om så är lämpligt, i särskilda fall och i överensstämmelse med gällande regler för Europeiska gemenskapernas allmänna budget samt med relevanta associeringsavtal, besluta att komplettera det aktuella landets bidrag.

När det gäller tredje land som gränsar till Medelhavet eller Östersjön, andra än de länder i Central- och Östeuropa som skrivit under associeringsavtal med Europeiska gemenskapen, finns det behov av att genomföra åtgärder för tekniskt bistånd och praktisk tillämpning.

Ett finansiellt referensbelopp enligt punkt 2 i Europaparlamentets, rådets och kommissionens förklaring av den 6 mars 1995 införs i denna förordning för hela programperioden, utan att detta påverkar budgetmyndighetens behörighet enligt fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1973/92 skall ändras på följande sätt:

1. Artiklarna 1 och 2 skall ersättas med följande:

”Artikel 1

Ett finansieringsorgan för miljön, nedan kallat ”LIFE”, inrättas härmed.

Det allmänna målet med LIFE skall vara att bidra till utvecklingen och, om det är lämpligt, till genomförandet av gemenskapens politik och lagstiftning på miljöområdet.

Artikel 2

Följande verksamhetsområden kan komma i fråga för ekonomiskt stöd inom ramen för LIFE:

1. I gemenskapen:

a) Naturskyddsåtgärder:

åtgärder som definieras i artikel 1 a i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (*), och som är nödvändiga för

genomförandet av rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (**), samt direktiv 92/43/EEG och i synnerhet det europeiska nätet Natura 2000.

b) Andra åtgärder för genomförande av gemenskapens politik och lagstiftning på miljöområdet:

i) innovations- och demonstrationsåtgärder för att främja en hållbar utveckling inom industriell verksamhet,

ii) sådana åtgärder för lokala myndigheter som gäller demonstration, stimulans och tekniskt bistånd för att främja införlivandet av miljöhänsyn när markanvändning utvecklas och planeras i syfte att gynna en hållbar utveckling, och

iii) förberedande åtgärder för att bidra till genomförandet av gemenskapens politik och lagstiftning på miljöområdet, särskilt när det gäller

— skydd av kustområden och rationell förvaltning av dessa,

— minskning av avfall, särskilt giftigt och farligt avfall,

— vattenskydd, inbegripet rening av avloppsvatten, samt

— luftförorening, försurning och troposfärisk ozon.

2. När det gäller tredje land som gränsar till Medelhavet eller Östersjön, andra än de länder i Central- och Östeuropa som skrivit under associeringsavtal med Europeiska gemenskapen:

a) Tekniskt bistånd för skapande av nödvändiga administrativa strukturer på miljöområdet och för utveckling miljöpolitik samt åtgärdsprogram.

b) Demonstrationsåtgärder för att främja en hållbar utveckling.

3. Kompletterande åtgärder för att övervaka, utvärdera och främja åtgärder enligt punkterna 1 och 2 samt spridning av information om samt erfarenheter och resultat av sådana åtgärder.

(*) EGT nr L 206, 22.7.1992, s. 7.

(**) EGT nr L 103, 25.4.1979, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/24/EG (EGT nr L 164, 30.6.1994, s. 9).”

2. Artikel 3 skall utgå.

3. Artiklarna 7 och 8 skall ersättas med följande:

”Artikel 7

1. LIFE skall genomföras etappvis. Den andra etappen skall inledas den 1 januari 1996 och vara genomförd den 31 december 1999.

Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av den andra etappen under perioden 1996 till 1999 skall vara 450 miljoner ecu.

Det årliga anslaget skall godkännas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

2. För de följande perioderna för genomförande av LIFE skall referensbeloppet ligga inom gemenskapens gällande ekonomiska ramar.

3. Rådet skall före den 31 december 1997 på grundval av en rapport som kommissionen skall överlämna före den 30 september 1997 granska referensbeloppet för att eventuellt ändra det i enlighet med förfarandena enligt fördraget, inom ramen för budgetplanen och med beaktande av mottagna ansökningar.

Artikel 8

1. De belopp som gemenskapen skall tilldela vart och ett av de verksamhetsområden som avses i artikel 2 skall vara följande:

- a) 46 % för åtgärder enligt artikel 2.1.a,
- b) 46 % för åtgärder enligt artikel 2.1.b, av vilka högst 12 % får tilldelas åtgärder enligt artikel 2.1.b iii,
- c) 5 % för åtgärder enligt artikel 2.2,
- d) 3 % för åtgärder enligt artikel 2.3.

2. Satsen på gemenskapens ekonomiska stöd för åtgärder som avses i artiklarna 2.1 och 2.2.b skall högst uppgå till 50 % av de kostnader för vilka bidrag kan utgå.

Denna sats skall dock i undantagsfall uppgå till

- högst 30 % av kostnaderna för åtgärder som förväntas medföra betydande intäkter. I så fall skall stödmottagarens bidrag till finansieringen vara minst lika stort som gemenskapens stöd, och
- högst 75 % av kostnaderna för åtgärder i Europeiska unionen som gäller naturliga livsmiljöer eller prioriterade arter enligt direktiv 92/43/EEG

eller sådana fågelarter som det hänvisas till i direktiv 79/409/EEG och som är utrotningshotade.

3. Satsen på gemenskapens ekonomiska stöd till åtgärder för tekniskt bistånd enligt artikel 2.2.a och för kompletterande åtgärder enligt artikel 2.3 skall uppgå till högst 100 % av kostnaderna för dessa åtgärder.”

4. Artikel 9 skall ersättas med följande:

”Artikel 9

1. Förslag till åtgärder som skall finansieras skall av medlemsstaterna lämnas till kommissionen. När det gäller åtgärder i vilka mer än en medlemsstat deltar, skall förslaget lämnas in av den medlemsstat där den samordnande myndigheten eller det samordnande organet finns.

Ansökningar skall lämnas in till kommissionen före den 31 januari. Kommissionen skall fatta beslut i fråga om ansökningarna före den 31 juli.

2. Kommissionen kan emellertid, genom ett meddelande som offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, anmoda juridiska eller fysiska personer som är etablerade i gemenskapen att lämna in ansökningar om stöd för åtgärder som är av särskilt intresse för gemenskapen.

3. Ansökningar från tredje land skall överlämnas till kommissionen av de berörda nationella myndigheterna.

4. Kommissionen skall till medlemsstaterna överlämna en sammanfattning av de huvudsakliga punkterna och innehållet i de förslag som mottagits i intresseanmälningar och ansökningar från tredje land. Den skall på begäran ställa originalhandlingarna till medlemsstaternas förfogande så att dessa kan ta del av innehållet.

5. Åtgärder enligt artikel 2.1.a och kompletterande åtgärder till dessa skall behandlas enligt förfarandet i artikel 21 i direktiv 92/43/EEG. Andra åtgärder inom ramen för LIFE, när så är lämpligt inbegripet förfaranden för urval av projekt, skall godkännas i överensstämmelse med förfarandet i artikel 13 i denna förordning. Kommissionen skall informera de kommittéer som nämns i artikel 21 i direktiv 92/43/EEG och artikel 13 i denna förordning om tillämpningen av kriterier och prioriteringar som anges i artikel 9a.

De åtgärder som godkänns skall

- i fråga om åtgärder som skall företas i gemenskapen, leda till ett rambeslut från kommissionen riktat till medlemsstaterna om förslag som godkänts och till särbeslut riktade till stödmottagare om särskilda åtgärder, och

— i fråga om åtgärder som skall företas i tredje land, leda till ett kontrakt eller avtal om parternas rättigheter och skyldigheter, i enlighet med vad som överenskommit med de stödmottagare som ansvarar för genomförandet av åtgärderna.

6. Det ekonomiska stödets storlek, bestämmelser om finansiering och kontroller samt alla de tekniska villkor som måste vara uppfyllda för att stödet skall kunna ges skall bestämmas på grundval av den godkända åtgärdens art och utformning och skall fastställas antingen i kommissionsbeslutet eller i det kontrakt eller avtal som sluts med stödmottagarna.”

5. Följande artiklar skall införas:

”Artikel 9a

1. De föreslagna åtgärderna enligt artikel 2 skall följa bestämmelserna i fördraget och gemenskapslagstiftningen samt uppfylla följande kriterier:

a) Allmänna kriterier för åtgärder i Europeiska gemenskapen:

- Åtgärderna skall vara av gemenskapsintresse och på ett betydande sätt bidra till genomförandet av gemenskapens politik och lagstiftning på miljöområdet.
- De skall utföras av tekniskt och finansiellt tillförlitliga deltagare.
- De skall vara genomförbara i fråga om tekniska förslag, administration (tidtabell, budget) och kostnadseffektivitet.
- Bidrag till ett tillvägagångssätt som omfattar flera länder kan utgöra ett tilläggsriterium om ett sådant kan antas vara mer effektivt i fråga om genomförbarhet, följdriktighet och kostnader, i jämförelse med ett nationellt tillvägagångssätt.

b) Särskilda kriterier för åtgärder i gemenskapen:

- i) Vad gäller naturskyddsåtgärder som anges i artikel 2.1.a skall dessa vara inriktade på
 - de områden som en medlemsstat föreslår enligt artikel 4 i direktiv 92/43/EEG,
 - områden klassificerade enligt artikel 4 i direktiv 79/409/EEG, eller
 - arter nämnda i bilaga II eller IV till direktiv 92/43/EEG eller i bilaga I i direktiv 70/409/EEG.

ii) Åtgärder som gäller industriell verksamhet skall uppfylla lämpliga kriterier bland de följande:

- Tillhandahålla lösningar på ett problem som mycket ofta uppstår inom gemenskapen eller är till stort bekymmer för vissa medlemsstater.
- Vara tekniskt nyskapande och medföra framsteg.
- Fungera som exempel och medföra framsteg jämfört med rådande läge.
- Främja en mer omfattande tillämpning av praxis och teknik som bidrar till miljövård.
- Syfta till utveckling och överföring av kunskap som kan användas i identiska eller liknande situationer.
- Från miljösynpunkt kunna vara tillfredsställande när det gäller kostnadseffektivitet.

iii) Åtgärder till förmån för lokala myndigheter skall uppfylla lämpliga kriterier bland de följande:

- Tillhandahålla lösningar på ett problem som mycket ofta uppstår inom gemenskapen eller är till stort bekymmer för vissa medlemsstater.
- Påvisa att de planerade åtgärderna är nyskapande genom den tillämpade metoden.
- Fungera som exempel och medföra framsteg jämfört med rådande läge.
- Främja samarbete på miljöområdet.

iv) Förberedande åtgärder bör vara förberedande för åtgärder av mer strukturell natur.

c) Kriterier för åtgärder som skall genomföras i tredje land skall

- vara av intresse för gemenskapen, särskilt deras bidrag till genomförandet av regionala och internationella riktlinjer och överenskomelser,
- bidra till genomförandet av ett tillvägagångssätt som främjar en hållbar utveckling på internationell, nationell eller regional nivå,
- medföra lösningar på miljöproblem som är omfattande i regionen och den berörda sektorn,

- öka gränsöverskridande, landöverskridande och regionalt samarbete,
- säkerställa genomförbarhet i fråga om tekniska förslag, administration (tidtabell, budget) och kostnadseffektivitet,
- utföras av tekniskt och finansiellt tillförlitliga deltagare.

2. Ansökningar enligt artikel 2.1.b i och ii som inte uppfyller de ifrågavarande särskilda kriterierna i 1.b ii och iii, skall inte beaktas när bidrag inom ramen för LIFE beviljas.

Artikel 9b

I fråga om ansökningar som gäller åtgärder som avses i artikel 2.1.b i, ii och iii skall följande kostnader anses som icke berättigande för bidrag:

- Kostnader för studier som inte uttryckligen är riktade mot de mål som eftersträvas genom de finansierade åtgärderna.
- Kostnader för omfattande infrastrukturinvesteringar eller strukturella investeringar som inte är nyskapande.
- Kostnader för forskning och teknisk utveckling.
- Kostnader för verksamhet som redan bekräftats i industriell skala.”

6. Artikel 10.1 skall ersättas med följande:

”1. För att säkerställa ett tillfredsställande resultat beträffande åtgärder som genomförs av mottagare av gemenskapens ekonomiska stöd skall kommissionen vidta lämpliga åtgärder för att

- kontrollera att åtgärder som finansieras av gemenskapen blir korrekt genomförda i enlighet med bestämmelserna i denna förordning,
- förebygga och vidta åtgärder mot oegentligheter,
- kräva återbetalning av belopp som orättmätigt mottagits till följd av missbruk eller försumlighet.”

7. Artikel 11.1 skall ersättas med följande:

”1. Kommissionen kan minska, hålla inne eller kräva återbetalning av det ekonomiska stöd som

beviljats för en åtgärd om oegentligheter konstateras, inbegripet underlåtenhet att följa bestämmelserna i denna förordning, eller om det visar sig att åtgärden undergått en väsentlig förändring i strid mot sin karaktär eller mot villkoren för genomförandet, utan att kommissionens godkännande har sökts.”

8. Artikel 12.1 skall ersättas med följande:

”1. Kommissionen skall säkerställa en effektiv kontroll av genomförandet av gemenskapsfinansierade åtgärder, inbegripet kontroll av att bestämmelserna i denna förordning följs. Kontrollen skall göras på grundval av rapporter som utarbetas i enlighet med de förfaranden som kommissionen och stödmottagaren enats om, och skall även omfatta stickprov.”

9. Följande artikel skall införas:

”Artikel 13a

Instrumentet LIFE skall vara öppet för de associerade länderna i Central- och Östeuropa i enlighet med de villkor som avses i de tilläggsprotokoll i associeringsavtalen som gäller deltagande i gemenskapsprogram (som skall ingås eller har ingåtts) med dessa länder, på grundval av tilläggsanslag.”

10. Artikel 14 skall ersättas med följande:

”Artikel 14

Senast den 31 december 1998 skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om genomförandet av denna förordning och om användningen av anslagen och föreslå anpassningar med sikte på det fortsatta genomförandet efter den andra etappen.

Rådet skall i enlighet med fördraget besluta om genomförandet av den tredje etappen från och med den 1 januari 2000.”

Artikel 2

Denna förordning skall träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i . . .

På rådets vägnar
Ordförande

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 11 maj 1995 lade kommissionen fram ett förslag till förordning ⁽¹⁾ om ändring av rådets förordning (EEG) nr 1973/92 om inrättande av ett finansieringsorgan för miljön (LIFE), vilket var grundat på artikel 130s.1 i EG-fördraget.

2. Europaparlamentet avgav sitt yttrande ⁽²⁾ vid första behandlingen den 17 november 1995.

Med anledning av detta yttrande överlämnade kommissionen ett ändrat förslag den 26 januari 1996 ⁽³⁾.

Ekonomiska och sociala kommittén avgav sitt yttrande ⁽⁴⁾ den 25 oktober 1995. Regionkommittén avgav sitt yttrande den 21 september 1995 ⁽⁵⁾.

3. Den 18 december 1995 antog rådet enhälligt sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 189c i fördraget.

II. MÅL

4. Detta förslag till förordning syftar, mot bakgrund av de erfarenheter som har gjorts under de tre första åren av tillämpningen av LIFE, till att

- på nytt fastställa de verksamhetsområden som kan komma i fråga för ekonomiskt stöd från LIFE,
- utvidga tillämpningsområdet för LIFE till de associerade länderna i Central- och Östeuropa,
- klargöra förvaltningsförfarandena för projekten genom att skilja mellan naturskydd och övrig verksamhet,
- förbättra urvalsprocessen för projekt genom att fastställa nya urvalskriterier.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

5. Allmänna anmärkningar

Med hänsyn till det ovan framlagda syftet har rådet strävat efter att utforma ett instrument som är tillräckligt smidigt och effektivt för att de tillgängliga medlen skall kunna utnyttjas på bästa sätt, i syfte att skapa fördelar som verkligen bidrar till genomförandet av gemenskapens politik och lagstiftning på miljöområdet.

På grundval av de ovan nämnda riktlinjerna har rådet i sin gemensamma ståndpunkt, helt eller delvis, ordagrant kunnat ta med de flesta av de av Europaparlamentets ändringsförslag som kommissionen har införlivat med sitt ändrade förslag, samt ändringsförslag 17.

6. Särskilda kommentarer

(Om inte annat anges avser hänvisningarna nedan texten till det ändrade förslaget; hänvisningarna i fetstil avser texten till den gemensamma ståndpunkten.)

⁽¹⁾ EGT nr C 184, 18.7.1995, s. 12.

⁽²⁾ EGT nr C 323, 4.12.1995, s. 158.

⁽³⁾ EGT nr C 92, 28.3.1996, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT nr C 18, 22.1.1996, s. 15.

⁽⁵⁾ EGT nr C 100, 2.4.1996, s. 115.

Rådet har gjort följande ändringar i kommissionens ändrade förslag och kommissionen har godkänt dem:

i) *Punkterna 1 och 2, artiklarna 1 och 2*

Den framställning som görs i dessa artiklar av de åtgärder som kan komma i fråga för ekonomiskt stöd är alltför ordrik (det allmänna målet upprepas i samband med varje särskild åtgärd, när målet fastställs blandas målet som sådant ihop med medlen för att uppnå det, naturskyddsåtgärderna definieras två gånger men med en ordalydelse som inte är likvärdig osv.). Därför blir det tydligare att skilja målet (i artikel 1) från de åtgärder som anges och eventuellt definieras i artikel 2.

Vissa definitioner (förberedande åtgärder, demonstrationsåtgärder och åtgärder för tekniskt bistånd) har för övrigt inte tagits med, eftersom de motsvarande urvalskriterierna (artikel 9a.1 b ii och iii) redan tar upp begreppen i definitionerna, och sjätte stycket i ingressen, **beaktandemeningen oräknad**, tar dessutom upp innehållet i de förberedande åtgärderna. På samma sätt har vissa verksamhetsområden (t.ex. vatten) tagits med i mer allmänna ordalag än vad kommissionen och Europaparlamentet har gjort. Det finns därför inga grundläggande åsiktsskillnader vad gäller arten av de åtgärder som kan komma i fråga för stöd.

Det kan dessutom noteras att rådet inte har funnit det nödvändigt att särskilt nämna länderna i Central- och Östeuropa i samband med en bestämd åtgärd, i den utsträckning som villkoren för deras deltagande i LIFE regleras i artikel 13a utan att någon åtgärd på förhand utesluts eller privilegieras. På liknande sätt har rådet, i synnerhet med hänsyn till den låga procentandel av budgeten som har anslagits till de åtgärder som anges i artikel 2.2, inte i detalj angett tillämpningsområdena för åtgärderna för tekniskt bistånd eller demonstrationsåtgärderna och utesluter således inte naturskydd från deras tillämpningsområde (ändringsförslag 15).

Rådet har ansett det vara mera konsekvent att begränsa de kompletterande åtgärdernas (artikel 2.3) tillämpningsområde till att omfatta åtgärder som skall vidtas under den andra etappen.

ii) *Punkt 3, artikel 7 samt punkt 5, artiklarna 8 och 8a*

— Artikel 7: Rådet har i likhet med Europaparlamentet ansett det vara lämpligt att nämna ett finansiellt referensbelopp på samma sätt som det gjordes för den första etappen av LIFE i enlighet med den interinstitutionella förklaringen av den 6 mars 1995 i frågan (jfr också sista stycket i ingressen). Rådet har emellertid ansett att den aktuella budgetplanen inte gör det möjligt att överskrida det belopp som kommissionen har angett i sitt förslag, dvs. 450 miljoner ecu. Med tanke på det behov som LIFE skall fylla har rådet emellertid ansett det lämpligt (artikel 7.3) att beakta möjligheten att ändra detta belopp.

— Artikel 8: Rådet har godkänt den fördelning som kommissionen har föreslagit av de medel som skall anslås, men har av tidigare nämnda orsaker (enligt i tredje stycket) inte ansett det lämpligt att ange fördelningen mellan naturskyddsåtgärder och övriga åtgärder i punkt 1 c. Det har däremot förefallit konsekvent att i punkt 1 b ange ett tak för det belopp som är tillgängligt för förberedande åtgärder med hänsyn till deras art. Vad gäller de åtgärder som länderna i Central- och Östeuropa genomför har varken rådet eller kommissionen godkänt ändringsförslag 18, andra stycket, eftersom artikel 13a reglerar villkoren för finansieringen av dem (jfr också åttonde stycket i ingressen, **beaktandemeningen oräknad**).

Rådet har också följt kommissionen vad gäller de ekonomiska stödnivåerna, med undantag av bestämmelsen om de åtgärder som har föreslagits av icke-statliga organisationer, om det är åtgärdens art och inte dess initiativtagare som är relevant för fastställande av vilket stöd den skall ges. Bestämmelsen om finansieringen av åtgärder i länderna i Central- och Östeuropa (artikel 8.2a) tas i allt väsentligt med i artikel 13a.

— Artikel 8a: Rådet har däremot inte godkänt denna bestämmelse, som går emot det syfte att förenkla beslutsförfarandet som eftersträvas i denna etapp av LIFE, särskilt avskaffandet av de prioriteringar som kunde tas upp till förnyad prövning vilka fanns med under första etappen.

iii) *Punkt 6, artikel 9*

Rådet har ansett det lämpligt att behålla bestämmelsen i artikel 9.2 i förordning (EEG) nr 1973/92 med hänsyn till att den bidrar till att diversifiera deltagarna.

Vad gäller datum för att lägga fram och välja ut projekt (artikel 9.1) har rådet ansett att det är lättare att använda senare datum.

Åtskillnaden i punkt 4 mellan tredje länder och associerade länder har inte godkänts, eftersom denna åtskillnad inte är avgörande för den aktuella bestämmelsen.

Punkt 6, som anger den flexibilitet som är lämplig i de avtal som ingås mellan kommissionen och stödmottagaren, är lika relevant för denna etapp av LIFE som för den föregående och har därför behållits.

iv) *Punkt 7, artikel 9a*

Rådet har här i allt väsentligt strävat efter att klargöra, omorganisera och förstärka de olika godkända kriterierna i avsikt att förbättra urvals-förfarandet för projekten för att på ett bättre sätt kunna bidra till att uppnå målen för LIFE.

Inte heller i detta fall och av samma orsaker som tidigare (**artikel 9a.1 c**) har rådet bedömt det vara relevant vare sig att skilja mellan associerade länder och övriga tredje länder eller att ställa upp lika många och lika detaljerade kriterier för dessa länder som för gemenskapen.

Åtgärdsområdet för naturskydd har vidgats, eftersom de arter som nämns i bilaga IV till direktiv 92/43/EEG nu är inbegripna (**punkt 1 b i**).

Anvisningen att "stödmottagarens bidrag till finansieringen skall vara minst lika stort som gemenskapens stöd om åtgärderna förväntas medföra intäkter" har inte tagits med i **artikel 9a**, eftersom detta anges redan i **artikel 8.2 första strecksatsen**.

v) *Punkt 8, artikel 12*

Punkt 1 har förtydligats genom att en hänvisning till kontrollen av överensstämmelsen med LIFE-förordningen har tillfogats. Rådet har inte bedömt det vara lämpligt att i punkt 2 ange innehållet i rapporterna, något som inte skulle varit förenligt med att det är "kommissionen [som] fastställer [deras] form och [deras] innehåll".

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 18/96

antagen av rådet den 4 mars 1996

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 96/.../EG av den ... om ändring av direktiv 67/548/EEG om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen

(96/C 134/02)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det i artikel 189b i fördraget angivna förfarandet ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

I vissa av bestämmelserna i rådets direktiv 67/548/EEG av den 27 juni 1967 om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen ⁽⁴⁾ förekommer förkortningen "EEG".

Enligt artikel G i Fördraget om Europeiska unionen skall uttrycket "Europeiska ekonomiska gemenskapen" ersättas med uttrycket "Europeiska gemenskapen". Det är därför lämpligt att ersätta förkortningen "EEG" med förkortningen "EG" i ovannämnda bestämmelser.

De ekonomiska aktörerna anskaffar dock för det första allmänt sett stora mängder etiketter och för det andra kan det under en relativt lång tid före utsläppandet på marknaden på framställningsplatsen finnas lager av vissa farliga ämnen som på ett riktigt sätt märkts med etiketter med förkortningen "EEG". En ändring av förkortningen

skulle kunna innebära höjda kostnader för de nämnda aktörerna. Det är därför lämpligt att ge dem en rimlig tidsfrist under vilken de kan släppa ut de farliga ämnen vilkas etikett innehåller "EEG-nummer" och "EEG-märkning" på marknaden.

Direktiv 67/548/EEG bör ändras till följd härav.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 67/548/EEG ändras på följande sätt:

- a) I artikel 21.2 skall uttrycket "EEG-nummer" ersättas med uttrycket "EG-nummer".
- b) I artikel 23.2 f skall uttrycken "EEG-nummer" och "EEG-märkning" ersättas med uttrycken "EG-nummer" respektive "EG-märkning".

Medlemsstaterna skall dock till och med den 31 december 2000 tillåta utsläppande på marknaden av ämnen vilkas etikett innehåller uttrycken "EEG-nummer" och "EEG-märkning".

Artikel 2

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 juni 1998. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

⁽¹⁾ EGT nr C 73, 13.3.1996, s. 20.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 28 februari 1996 (ännu inte offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 13 februari 1996 (EGT nr C 65, 4.3.1996, s. 26), rådets gemensamma ståndpunkt av den ... (ännu ej offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT nr L 196, 16.8.1967, s. 1. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

Artikel 3

Utfärdat i Bryssel den . . .

Detta direktiv träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

*För Europaparlamentet**Ordförande**För rådet**Ordförande*

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 11 december 1995 lade kommissionen fram ett förslag till direktiv som grundar sig på artikel 100a i EG-fördraget och gäller klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen.
2. Europaparlamentet avgav efter första behandlingen sitt yttrande den 13 februari 1996 och Ekonomiska och sociala kommittén avgav sitt yttrande den 28 februari 1996.
3. Den 4 mars 1996 antog rådet en gemensamt ståndpunkt i enlighet med artikel 189b i fördraget.

II. ÄNDAMÅL

Syftet med förslaget till direktiv är att ersätta förkortningen "EEG", som finns på vissa ställen i bestämmelserna till direktiv 67/548/EEG, med förkortningen "EG" för en anpassning till artikel G i Fördraget om Europeiska unionen.

III. GENOMGÅNG AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

Rådet har infört följande två ändringar i den text som kommissionen föreslagit:

1. En ändring av enbart redaktionell art i artikel 1 andra stycket där franska termen "permettent" (tillåta) ersätter ordet "autorisent" (ge tillstånd/tillåta) för att undvika varje sammanblandning med begreppet "autorisation" (tillståndsgivning) som förutsätter förekomsten av ett beslutsförfarande före utsläppandet på marknaden.
2. En ändring av det datum före vilket medlemsstaterna skall överföra direktivet till nationell lagstiftning i artikel 2 första stycket. Mot bakgrund av att den övergångsperiod som beviljats de ekonomiska aktörerna löper ända till och med den 31 december 2000, har rådet ansett att en ändring av datum från den 1 juni 1997 till den 1 juni 1998 skulle göra det möjligt för alla medlemsstater att anpassa sig efter direktivet inom tidsfrister som är förenliga med deras vanliga nationella förfaranden.

Kommissionen godkände dessa två ändringar.

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 19/96

antagen av rådet den 19 mars 1996

inför antagandet av rådets förordning (EG) nr . . /96 om utvecklingsamarbete med Sydafrika

(96/C 134/03)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT
FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 130 W i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,i enlighet med det i artikel 189c i fördraget angivna förfarandet ⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

Gemenskapens politik gentemot Sydafrika kännetecknades tidigare av negativa åtgärder, handelsembargo och ekonomiska sanktioner, vilka riktades mot den regering som var ansvarig för apartheidpolitiken, samt positiva åtgärder i form av stöd till de folkgrupper som var utsatta för apartheidsystemet, inom ramen för specialprogrammet för bistånd genom icke-statliga organisationer.

Efter valen i april 1994 och upprättandet av en demokratisk regering har gemenskapen inriktat sig på strategin att stödja den politik och de reformer som de nationella myndigheterna bedriver.

I sin deklaration av den 25 maj 1993 uttryckte rådet sitt stöd för upprättandet av demokratiska strukturer.

Rådet upprepade den 19 april 1994 i sin deklaration om de framtida förbindelserna mellan gemenskapen och Sydafrika sitt stöd för att förstärka samarbetet med Sydafrika genom att koncentrera gemenskapens stöd till de sektorer som antas kunna förbättra befolkningens levnadsvillkor och särskilt de mest eftersatta grupperna.

Samarbetsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Sydafrika, undertecknat i Pretoria i oktober 1994, har som mål att främja en harmonisk och hållbar

socioekonomisk utveckling och utgör ett första steg mot att etablera ett långsiktigt samarbete med detta land, och redan den 31 mars 1995 förelade kommissionen rådet ett förslag till förhandlingsdirektiv.

Den budgetansvariga myndigheten beslutade inom ramen för 1986 års budget att skapa en budgetrubrik för stöd till utvecklingsåtgärder i detta land.

Det är lämpligt att bestämma villkoren för förvaltningen av de ekonomiska medel som anslagits av gemenskapen för genomförandet av detta samarbete.

Ett finansiellt referensbelopp, i enlighet med punkt 2 i Europaparlamentets, rådets och kommissionens deklaration av den 6 mars 1995, införs i denna förordning för hela programtiden utan att detta påverkar den budgetansvariga myndighetens behörighet i enlighet med fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Gemenskapen skall genomföra ett ekonomiskt och tekniskt samarbete med Sydafrika till stöd för den politik och de reformer som det landets nationella myndigheter bedriver.

Gemenskapens samarbetsprogram, kallat "Europeiska programmet för återuppbyggnad och utveckling i Sydafrika", har som mål att bidra till en hållbar och harmonisk, ekonomisk och social utveckling i landet och att befästa grunderna för ett demokratiskt samhälle och en rättsstat, med respekt för de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna.

I detta sammanhang ger gemenskapen i första hand sitt stöd till åtgärder till förmån för de mest eftersatta grupperna i den sydafrikanska befolkningen.

Artikel 2

1. De samarbetsåtgärder som skall genomföras i enlighet med denna förordning är i huvudsak inriktade på följande områden:

⁽¹⁾ EGT nr C 235, 9.9.1995, s. 5.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 10 oktober 1995 (EGT nr C 287, 30.10.1995, s. 29), rådets gemensamma ståndpunkt av den ... (ännu ej offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu ej offentliggjord i EGT).

- Stöd till demokratiseringsprocessen och försvaret av de mänskliga rättigheterna.
- Undervisning och utbildning.
- Hälsa.
- Landsbygdsutveckling.
- Stadsutveckling och subventionerade bostäder.
- Stöd till och samarbete med den privata sektorn, särskilt till små och medelstora företag.
- Förstärkning av institutionerna och organisation av lokala samfälligheter.
- Regionalt samarbete och integration.
- Miljöskydd.

2. Vid genomförandet av samarbetsåtgärderna skall gemenskapen beakta prioriteringarna i det sydafrikanska programmet för återuppbyggnad och utveckling.

Artikel 3

De samarbetsparter som kan få ekonomiskt stöd enligt denna förordning är offentliga nationella, regionala och lokala förvaltningar och byråer, icke-statliga organisationer och organisationer på kollektiv grund, regionala och internationella organisationer, offentliga eller privata institut och aktörer.

Artikel 4

1. De medel som kan användas inom ramen för det samarbete som avses i artikel 1 utgörs bland annat av studier, tekniskt bistånd, utbildning eller andra tjänster, materiel/utrustning och arbeten samt revision och utvärderings- och kontrolluppgag.

2. Gemenskapsfinansieringen, i utländsk eller lokal valuta, kan, beroende på behovet vid genomförandet av samarbetsåtgärderna, bestå i

- utgifter för investeringar med undantag för inköp av fast egendom,
- i välgrundade fall, återkommande kostnader (vilka omfattar utgifter för administration, underhåll och drift) för att garantera bästa möjliga användning av de investeringar som nämns i första strecksatsen och där utnyttjandet tillfälligtvis är betungande för samarbetsparten. I sådana fall skall en plan där det föreskrivs att samarbetsparten skall återta ansvaret för dessa utgifter vid projektets slut bifogas gemenskapens förslag till finansiering.

3. Ett ekonomiskt bidrag från samarbetsparterna, enligt artikel 3, krävs i princip för varje samarbetsåtgärd. Detta bidrag skall begäras inom gränsen för vad som är möjligt

för de berörda samarbetsparterna och med hänsyn till varje åtgärds karaktär. I särskilda fall och när samarbetsparten är en icke-statlig organisation eller en organisation på kollektiv grund får bidraget lämnas i natura beroende på deras möjligheter.

4. Möjligheter till samfinansiering med andra långivare kan sökas särskilt bland medlemsstaterna.

5. Kommissionen får vidta lämpliga åtgärder för att sprida kännedom om gemenskapskaraktären hos det stöd som lämnats enligt denna förordning.

6. För att förverkliga målen avseende konsekvens och komplementaritet, enligt fördraget, och i syfte att garantera stödets optimala effektivitet får kommissionen vidta alla nödvändiga samordningsåtgärder, bland annat

- a) inrättandet av ett system för systematiskt utbyte av information om finansierade åtgärder och om åtgärder med planerad finansiering från gemenskapen och medlemsstaterna,
- b) samordning på platsen för genomförandet av åtgärderna, genom regelbundna möten och informationsutbyte mellan företrädare för kommissionen och medlemsstaterna i det emottagande landet.

7. Kommissionen får i samverkan med medlemsstaterna ta alla initiativ som behövs för att säkerställa en väl fungerande samordning med de berörda långivarna.

Artikel 5

Det ekonomiska stödet enligt denna förordning beviljas i form av icke-återbetalningspliktigt stöd.

Artikel 6

Den fleråriga vägledande programplaneringen för varje mål samt identifieringen och genomförandet av de åtgärder som avses i artikel 2 skall göras inom ramen för en nära dialog med den sydafrikanska regeringen och med beaktande av resultaten av samordningen enligt artikel 4.6 och 4.7.

För att förbereda programplaneringen skall kommissionen, inom ramen för en förstärkt samordning med medlemsstaterna, även på plats, upprätta ett sammanfattande dokument för en samarbetsstrategi, vilket skall granskas av den kommitté som avses i artikel 8, nedan kallad "kommittén". Kommissionen skall till kommittén överlämna det fleråriga vägledande program som upprättas på

grundval av denna granskning, för att möjliggöra ett åsiktsutbyte som skall äga rum på begäran av kommissionen eller en eller flera medlemmar i kommittén. Om det inte är möjligt att nå fram till önskvärd enighet om det sammanfattande dokumentet eller programmet skall kommittén yttra sig enligt det förfarande som anges i artikel 8. Samma förfarande skall tillämpas om det visar sig nödvändigt att göra ändringar i programmet.

Artikel 7

1. Kommissionen är ansvarig för att handlägga, besluta om och förvalta de åtgärder som avses i denna förordning i enlighet med gällande budgetförfaranden och andra förfaranden, särskilt de som föreskrivs i budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

2. För att garantera insyn och förverkligande av de mål som avses i artikel 4.6 skall kommissionen till medlemsstaterna och deras företrädare på platsen överlämna beskrivningar av de enskilda projekten så snart som beslutet om handläggning har tagits. Kommissionen skall därefter uppdatera dessa beskrivningar och överlämna dem till medlemsstaterna.

3. De beslut som avser åtgärder för vilka finansieringen enligt denna förordning överskrider 2 miljoner ecu för varje enskild åtgärd och varje ändring av dessa åtgärder som medför att det överenskomna initialbeloppet för åtgärden överskrids med mer än 20 %, samt de förslag till grundläggande ändringar som kan förutses som en följd av problem som uppstått vid fullgörandet av redan igångsatta projekt skall antas enligt förfarandet i artikel 8.

När det överskridande som avses i föregående stycke uppgår till mer än 4 miljoner ecu men understiger 20 % av det inledande åtagandet skall kommitténs yttrande inhämtas enligt ett förenklat och påskyndat förfarande.

Kommissionen skall på ett kortfattat sätt informera kommittén om de beslut om finansiering som den avser att fatta beträffande projekt och program där beloppet understiger 2 miljoner ecu. Denna information skall ges senast en vecka innan beslutet skall fattas.

4. Varje överenskommelse eller avtal om finansiering som sluts i enlighet med denna förordning skall särskilt föreskriva att kommissionen och revisionsrätten får företa kontroller på platsen på sedvanligt sätt som kommissionen bestämmer inom ramen för gällande bestämmelser, särskilt bestämmelserna i budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

5. Om åtgärderna utgörs av finansieringsöverenskommelser mellan gemenskapen och Sydafrika skall det i dessa föreskrivas att skatter och övriga avgifter inte kommer att finansieras av gemenskapen.

6. Deltagandet i anbudsfordran och upphandlingsavtal skall vara öppet på lika villkor för alla fysiska och juridiska personer i medlemsstaterna, Sydafrika och AVS-länderna. Det kan utsträckas till andra utvecklingsländer i välgrundade fall och med målsättningen att garantera bästa förhållande mellan kostnad och effektivitet.

7. Leveranserna skall ha sitt ursprung i medlemsstaterna, Sydafrika eller AVS-länderna. I välgrundade undantagsfall kan leveranserna ha sitt ursprung i andra länder.

Artikel 8

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté, som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Vid omröstning inom kommittén skall medlemsstaternas röster vägas enligt ovan nämnda artikel. Ordföranden får inte rösta.

3. a) Kommissionen skall själv anta de föreslagna åtgärderna om de är förenliga med kommitténs yttrande.

b) Om de föreslagna åtgärderna inte är förenliga med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall besluta med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har beslutat inom en månad, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

Artikel 9

Efter varje budgetår skall kommissionen överlämna en årsrapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av denna förordning. Denna rapport skall inne-

hålla resultaten av genomförandet av budgeten i fråga om åtaganden och betalningar samt projekt och program som finansierats under året. Den skall innehålla exakt och detaljerad statistisk information om de anbudsförfrågningarna som ägt rum för genomförandet av projekt och program.

Kommissionen skall regelbundet företa utvärderingar av de åtgärder som finansierats av gemenskapen för att fastställa om de mål som ställts upp för åtgärderna uppnåtts och för att dra upp huvudlinjer för att förbättra effektiviteten i framtida åtgärder. Sammanfattningar av utvärderingsrapporterna skall överlämnas till medlemsstaterna. De fullständiga rapporterna skall finnas tillgängliga för de medlemsstater som begär det.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ...

Artikel 10

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Den upphör att gälla den 31 december 1999.

Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av denna förordning skall vara 500 miljoner ecu för perioden från och med den 1 januari 1996 till och med den 31 december 1999.

De årliga anslagen skall godkännas av den budgetansvariga myndigheten inom ramen för budgetplanen.

På rådets vägnar

Ordförande

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 12 maj 1995 lade kommissionen fram ett förslag ⁽¹⁾ om utvecklingsamarbete med Sydafrika som grundade sig på artikel 130w i EG-fördraget.
2. Den 10 oktober ⁽²⁾ avgav Europaparlamentet sitt yttrande efter en första behandling av förslaget.
3. Den 18 mars 1996 antog rådet sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 189c i fördraget.

II. SYFTET MED FÖRSLAGET

Syftet med detta förslag är att skapa en rättslig ram för att kunna genomföra finansiellt, tekniskt och ekonomiskt samarbete genom Europeiska programmet för återuppbyggnad och utveckling i Sydafrika.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

Den gemensamma ståndpunkt som rådet antagit överensstämmer i allt väsentligt med kommissionens förslag i fråga om de åtgärder som anges i denna förordning. Rådet har emellertid infört en rad ändringar i den föreslagna texten som i synnerhet berör följande:

- Artikel 1, där "mänskliga rättigheter" har strukits under.
- Artikel 2, där "miljöskydd" har lagts till, varigenom den ena av Europaparlamentets ändringar införlivas med denna artikel, medan hänvisningen till en hållbar ekonomisk och social utveckling i artikel 1 redan innefattar den andra.
- Artikel 3, där gemenskapens organisationer har lagts till som tänkbara samarbetspartner som kan få ekonomiskt stöd, varigenom ytterligare en av Europaparlamentets ändringar införs.
- Artikel 4, som tar upp de finansiella aspekterna, har omarbetats grundligt i avsikt att göra den mer precis.
- Artikel 6, där ett tillägg har gjorts att programplaneringen skall genomföras med hjälp av täta kontakter med den sydafrikanska regeringen, varigenom åter tanken bakom Europaparlamentets ändring införlivas i artikeln. Dessutom har den kraftigt utökats så att tankegångarna bakom programplaneringen närmare kan utvecklas.
- Artikel 7, som tar upp finansiella aspekter, har också omarbetats avsevärt i syfte att göra den klarare och Europaparlamentets ändringar avseende artikel 7.5 och 7.6 har utvidgats och införlivats med artikeln så att inte bara länder i den sydafrikanska regionen skall kunna delta i anbudsinfördran och upphandlingsavtal utan samtliga AVS-länder. Europaparlamentets ändring avseende den nya artikeln 7.1 a har inte godtagits.
- Artikel 8, där rådet införde en ändring med avseende på det förfarande som gäller för kommittén som skall biträda kommissionen i beslutsfattandet. Ändringen ersatte förfarandet av typ II a i kommissionens förslag med ett förfarande av typ III a. Rådet

⁽¹⁾ EGT nr C 235, 9.9.1995, s. 5.

⁽²⁾ EGT nr C 287, 30.10.1995, s. 29.

har inte godtagit Europaparlamentets ändringsförslag att bevilja en företrädare för Europaparlamentet observatörsstatus i kommittén.

- Artikel 9 har omarbetats i syfte att göra den klarare.
 - Artikel 10, där ett slutdatum och ett finansiellt referensbelopp har införts.
-

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 20/96

antagen av rådet den 21 mars 1996

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr .../96/EG av den ... om en serie riktlinjer för transeuropeiska telenät

(96/C 134/04)

EUROPAPARLAMENT OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD

har fattat detta beslut med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 129d första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[F]2,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾,

enligt förfarandet i fördragets artikel 189b ⁽⁴⁾, och

med beaktande av följande:

1. Införandet och utvecklingen av transeuropeiska telenät syftar till att säkerställa spridningen och utbytet av information inom hela gemenskapen. Detta är en förutsättning för att det skall bli möjligt för medborgarna och industrin — särskilt de små och medelstora företagen — i unionen att fullt ut dra fördel av de möjligheter som telekommunikationerna erbjuder vid uppbyggandet av "informationssamhället", där utvecklingen av tillämpningsområden, tjänster och nätverk inom telekommunikation kommer att vara av avgörande betydelse för att varje medborgare, företag och offentlig myndighet, också i de mindre utvecklade områdena och i randområdena, skall få tillgång till all slags information i sådana mängder som de behöver.
2. I sin vitbok om tillväxt, konkurrenskraft och sysselsättning betonar kommissionen vikten av att etablera informationssamhället, som genom införandet av nya former av ekonomiska, politiska och sociala relationer kommer att hjälpa gemenskapen att anta de nya utmaningarna under det kommande seklet,

bl.a. den utmaning som består i att skapa nya arbetstillfällen. Europeiska rådet erkände detta faktum vid sitt möte i Bryssel i december 1993.

3. Den inre marknaden bildar ett område utan gränser, inom vilket den fria rörligheten för varor, personer, kapital och tjänster måste säkerställas, och där redan antagna gemenskapsåtgärder, och åtgärder som är på väg att antas, kräver ett betydande informationsutbyte mellan privatpersoner, ekonomiska aktörer och förvaltningar. Effektiva sätt att utbyta information är avgörande för att förbättra industrins konkurrenskraft. Sådant informationsutbyte kan säkerställas genom transeuropeiska telenät. Förekomsten av transeuropeiska nät kommer att stärka den sociala och ekonomiska sammanhållningen på gemenskapsnivå.
4. Införandet och utvecklingen av transeuropeiska telenät bör möjliggöra ett fritt informationsutbyte mellan enskilda, ekonomiska aktörer och förvaltningar, samtidigt som skyddet av enskildas personers privatliv, immateriella och andra närstående rättigheter samt industriell äganderätt respekteras.
5. Medlemmarna i en grupp framstående företrädare för industrin rekommenderade i sin rapport om "Europa och det globala informationssamhället" som de överlämnade till Europeiska rådets möte på Korfu den 24—25 juni 1994, att förverkliga de transeuropeiska telenäten och att säkerställa deras förmåga till samtrafik med samtliga europeiska nät. Rapporten identifierade mobilkommunikation som en av informationssamhällets pelare och framhöll att dess potential borde förstärkas. Europeiska rådet på Korfu godkände denna rekommendation generellt.
6. Kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet "Mot informationssamhället i Europa: en åtgärdsplan" följer dessa rekommendationer. I slutsatserna från rådets möte den 28 september 1994 om denna åtgärdsplan betonades att en snabb utveckling av effektiva informationsstrukturer på

⁽¹⁾ EGT nr C 302, 14.11.1995, s. 23.

⁽²⁾ EGT nr C 39, 12.2.1996, s. 20.

⁽³⁾ EGT nr C 129, 2.5.1996.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 1 februari 1996 (EGT nr C 47, 19.2.1996, s. 15), rådets gemensamma ståndpunkt av den ... (ännu inte offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu inte offentliggjort i EGT).

grundval av ett globalt, konsekvent och balanserat angreppssätt är avgörande för gemenskapen.

mer att bli resultatet av denna utveckling. IBC kommer att utgöra den optimala plattformen på vilken tillämpningar för informationssamhället kan byggas.

7. I artikel 129c i fördraget krävs att gemenskapen fastställer en serie riktlinjer som omfattar målen, prioriteringarna och ramarna för åtgärder som skall genomföras på området transeuropeiska nät. I dessa riktlinjer skall projekt av gemensamt intresse identifieras. De transeuropeiska näten täcker inom ramen för området telekommunikationsinfrastruktur de tre skikt som näten är uppbyggda av: tillämpning, allmänna tjänster och basnät.
8. Informationssamhället kan inte utvecklas utan tillgång till tillämpningar, i synnerhet tillämpningar av kollektivt intresse som på bästa sätt svarar mot användarnas behov, i förkommande fall med beaktande av äldre och handikappades behov. Således utgör tillämpningar en viktig del av projekten av gemensamt intresse.
9. För att få fram transeuropeiska tillämpningar är det i många fall möjligt att med användning av befintliga telenät, särskilt Euro-ISDN, redan nu förverkliga projekt av gemensamt intresse. Riktlinjer för identifieringen av dessa projekt av gemensamt intresse måste utarbetas.
10. Genomförandet av valda förslag och motsvarande initiativ antagna på nationell eller regional nivå inom unionen bör samordnas.
11. Vid urvalet och förverkligandet av sådana projekt bör hänsyn tas till all infrastruktur som erbjuds av befintliga och nya leverantörer.
12. Europaparlamentet och rådet fattade den 9 november 1995 beslut nr 2717/95/EG om riktlinjer för att utveckla Euro-ISDN (det tjänsteintegrerade digitala nätet) till ett transeuropeiskt nät ⁽¹⁾.
13. Befintliga nät, inklusive befintliga ISDN, utvecklas i riktning mot avancerade nät som erbjuder dataöverföringshastigheter som varierar upp till bredbandskapacitet och som kan anpassas till olika behov, särskilt till multimediatjänster och multimediatillämpningar. Förverkligandet av nät för integrerad bredbandskommunikation (IBC) kommer att bli resultatet av denna utveckling. IBC kommer att utgöra den optimala plattformen på vilken tillämpningar för informationssamhället kan byggas.
14. Resultaten av Race-programmet (gemenskapsprogrammet för forskning och utveckling inom telekommunikationsområdet [1990—1994]), antaget genom beslut 91/352/EEG ⁽²⁾, har berett marken och den tekniska basen för införandet av IBC-nät i Europa.
15. Resultaten av Esprit-programmet (gemenskapsprogrammet för forskning och utveckling inom området informationsteknik [1994—1998]), antaget genom beslut 94/802/EG ⁽³⁾, har berett marken och den tekniska basen för införandet av informations-teknologiska tillämpningar.
16. Resultaten av det särskilda programmet för forskning och teknisk utveckling inom området telematiksystem av allmänt intresse (1990—1994), antaget genom beslut 91/353/EEG ⁽⁴⁾, och av det särskilda programmet för forskning, teknisk utveckling och demonstration inom området telematik-tillämpningar av gemensamt intresse (1994—1998), antaget genom beslut 94/801/EEG ⁽⁵⁾, bereder marken för introduktionen av driftskompatibla tillämpningar av gemensamt intresse i hela Europa.
17. Det är nödvändigt att säkerställa en effektiv samordning mellan utvecklingen av de transeuropeiska näten för telekommunikation — som måste motsvara användarnas verkliga behov — och de olika gemenskapsprogrammen, i synnerhet de särskilda programmen i det fjärde ramprogrammet för forskning, teknisk utveckling och demonstration, programmen till förmån för små och medelstora företag där program som avser informationsinnehåll ingår (som INFO 2000 och MEDIA 2), samt andra aktiviteter som avser informationssamhället. En sådan samordning bör även säkerställas med de projekt som föreskrivs i rådets beslut 95/468/EG av den 6 november 1995 om gemenskapsbidrag till informationsutbyte med stöd av telematik mellan förvaltningar inom gemenskapen (IDA) ⁽⁶⁾.

⁽²⁾ EGT nr L 192, 16.7.1991, s. 8.

⁽³⁾ EGT nr L 334, 22.12.1994, s. 24.

⁽⁴⁾ EGT nr L 192, 16.7.1991, s. 18.

⁽⁵⁾ EGT nr L 334, 22.12.1994, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT nr L 269, 11.11.1995, s. 23.

⁽¹⁾ EGT nr L 282, 24.11.1995, s. 16.

18. I sitt meddelande om "Förberedande åtgärder inom området transeuropeiska nät — integrerad bredbandskommunikation (TEN-IBC)" ⁽¹⁾ konstaterar kommissionen att det är nödvändigt att tillsammans med aktörer inom sektorn vidta förberedande åtgärder för att utarbeta lämpliga riktlinjer. Resultatet av dessa åtgärder utgör grunden för riktlinjerna för IBC-nät i detta beslut.
19. Telekommunikationssektorn liberaliseras successivt. Utvecklingen av transeuropeiska tillämpningar, bas-tjänster och basnät kommer i ökande grad att vara beroende av privata initiativ. Denna transeuropeiska utveckling måste svara mot marknadens och samhällets behov. Mot bakgrund av detta kommer intresserade aktörer inom sektorn att uppmanas att genom lämpliga förfaranden som ger dem lika möjligheter föreslå enskilda projekt av gemensamt intresse inom utvalda områden. Dessa förfaranden måste definieras och en förteckning över de valda områdena måste antas. En kommitté skall biträda kommissionen i fastställandet av de enskilda projekten av gemensamt intresse.
20. Europaparlamentet, rådet och kommissionen kom den 20 december 1994 överens om ett modus vivendi om genomförandeåtgärder för de rättsakter som antas enligt förfarandet i artikel 189b i fördraget.
21. Projekt av gemensamt intresse som hänför sig till en medlemsstats territorium kräver godkännande från den berörda medlemsstaten.
22. Kommissionen skall vidta åtgärder för att säkerställa nätens driftkompatibilitet och för att samordna medlemsstaternas aktiviteter i syfte att förverkliga de transeuropeiska telenäten.
23. För att informationssamhället skall utvecklas optimalt är det viktigt att säkerställa ett effektivt informationsutbyte mellan gemenskapen och tredje länder, i synnerhet de stater som omfattas av EES-avtalet. Följaktligen är det nödvändigt att främja samtrafikförmåga och driftkompatibilitet på europeisk nivå.
24. De aktiviteter som genomförs inom ramen för dessa riktlinjer omfattas emellertid helt av de konkurrensregler som fastställs i fördraget och i tillämpningsförfordningar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta beslut fastställs riktlinjer som omfattar mål, prioriteringar och ramar för åtgärder inom området transeuropeiska telenät avseende telekommunikationsinfrastruktur. I dessa riktlinjer anges projektområden av gemensamt intresse samt förfarandet och kriterierna för preciseringen av enskilda projekt av gemensamt intresse på dessa områden.

Artikel 2

Gemenskapen skall stödja telenätens samtrafikförmåga avseende infrastruktur för telekommunikation, upprättandet och utvecklingen av driftkompatibla tjänster och tillämpningar samt tillgången till dessa, med följande allmänna mål:

- Att underlätta övergången till informationssamhället, särskilt för att främja att sociala och kulturella behov tillfredsställs och för att förbättra livskvaliteten.
- Att förbättra företagens konkurrenskraft inom gemenskapen, i synnerhet små och medelstora företags, och att stärka den inre marknaden.
- Att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen, i synnerhet för att förbinda öar, isolerade områden och randområden med gemenskapens centrala områden.
- Att påskynda utvecklingen av sådan verksamhet inom nya tillväxtområden som leder till att nya arbetstillfällen skapas.

Artikel 3

Prioriteringarna för förverkligandet av de mål som anges i artikel 2 är följande:

- Att studera och bekräfta genomförbarheten av och därefter sprida tillämpningar som stödjer utvecklingen av ett Europeiskt informationssamhälle i synnerhet tillämpningar av kollektivt intresse.
- Att studera och bekräfta genomförbarheten av och därefter sprida tillämpningar som, på grundval av den europeiska kulturella mångfalden bidrar till den ekonomiska och sociala sammanhållningen, genom att inom hela gemenskapen förbättra tillgången till information.
- Att stimulera initiativ som i synnerhet förenar de mindre gynnade regionerna i arbetet med att införa transeuropeiska teletjänster och tillämpningar.

⁽¹⁾ EGT nr C 200, 24.7.1993, s. 22.

- Att studera och bekräfta genomförbarheten av och därefter sprida tillämpningar och tjänster som bidrar till att stärka den inre marknaden och till att skapa arbetstillfällen, i synnerhet sådana som ger små och medelstora företag möjligheter att förbättra sin konkurrenskraft inom gemenskapen och på global nivå.
- Att definiera, studera och bekräfta genomförbarheten av och därefter sprida transeuropeiska allmänna tjänster som tillhandahåller ett obehindrat tillträde till all slags information, även i landsbygdsområden och perifera områden, och som är driftkompatibla med motsvarande tjänster på global nivå.
- Att studera och bekräfta genomförbarheten av nya bredbandiga kommunikationsnät (IBC), där de krävs för sådana tillämpningar och tjänster, och att främja dessa näts samtrafikförmåga.
- Att identifiera och undanröja svaga punkter och felande länkar som morverkar en effektiv samtrafikförmåga och driftkompatibilitet hos alla komponenter i telenäten inom gemenskapen och över hela världen, med särskild tonvikt på IBC-nät.

Artikel 4

Ramarna för de åtgärder som skall vidtas för att uppnå de mål som anges i artikel 2 omfattar följande:

- Fastställande av projekt av gemensamt intresse.
- Åtgärder som syftar till att öka privatpersoners, ekonomiska aktörers och förvaltningars medvetenhet om de fördelar de kan vinna genom de nya avancerade transeuropeiska teletjänsterna och teletillämpningarna.
- Åtgärder som syftar till att stimulera gemensamma initiativ från användare och leverantörer för att få i gång projekt inom området transeuropeiska telenät i synnerhet IBC-nät.
- Stöd, inom ramen för de medel som fastställs i fördraget, till åtgärder för att studera och bekräfta genomförbarheten av och därefter sprida tillämpningar, i synnerhet tillämpningar av kollektivt intresse, och uppmuntran att etablera samarbete mellan den offentliga och den privata sektorn, särskilt genom partnerskap.
- Åtgärder som syftar till att stimulera tillgången på och utnyttjandet av tjänster och tillämpningar avsedda för små och medelstora företag och fria yrkesutövare, vilka utgör en källa till sysselsättning och tillväxt.
- Åtgärder som syftar till att främja nätens samtrafikförmåga, driftkompatibiliteten hos bredbandstjänster och bredbandstillämpningar och de infrastrukturer

dessa kräver, i synnerhet för multimedia, samt samverkan mellan befintliga tjänster och tillämpningar och motsvarande för bredband.

Artikel 5

Enligt detta beslut skall de transeuropeiska telenäten avseende infrastruktur för telekommunikation utvecklas genom att projekt av gemensamt intresse förverkligas. I bilaga I anges de områden inom vilka projekt av gemensamt intresse skall preciseras.

Artikel 6

I enlighet med artiklarna 7, 8 och 9 skall projekt av gemensamt intresse preciseras inom de områden som anges i bilaga I med användning av de kriterier som anges i bilaga II. De angivna projekten är berättigade till gemenskapsstöd i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2236/95 av den 18 september 1995 om allmänna regler för gemenskapens finansiella stöd på området för transeuropeiska nät⁽¹⁾.

Artikel 7

1. I samråd med aktörer inom sektorn och i överensstämmelse med övriga strategier för transeuropeiska nät skall kommissionen ta fram ett arbetsprogram för att inom de projektområden av gemensamt intresse som anges i bilaga I göra ett urval av de områden inom vilka projekt av gemensamt intresse kan föreslås. Arbetsprogrammet skall uppdateras vid behov.

2. Arbetsprogrammet skall utgöra grunden för kommissionens fastställande av infor dringar av förslag till projekt av gemensamt intresse.

Artikel 8

1. Kommissionen skall ansvara för genomförandet av detta beslut.

2. När det gäller de fall som anges i artikel 9.1 skall kommissionen biträdas av en kommitté bestående av medlemsstaternas företrädare och ha kommissionens företrädare som ordförande.

Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta

⁽¹⁾ EGT nr L 228, 23.9.1995, s. 1.

på förslag av kommissionen, varvid medlemsstaternas röster skall vägas enligt fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionen skall själv anta förslaget om det är förenligt med kommitténs yttrande.

Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

Artikel 9

1. Det förfarande som fastställs i artikel 8 skall tillämpas vid

- utarbetandet och uppdateringen av det arbetsprogram som avses i artikel 7,
- i fastställande av innehållet i de infordrade förslagen,
- fastställande av projekt av gemensamt intresse enligt kriterierna i bilaga II,
- fastställande av kompletterande stöd- och samordningsåtgärder,
- åtgärder som ska vidtas för utvärderingen av genomförandet av arbetsprogrammet på ett ekonomiskt och tekniskt plan.

2. Kommissionen skall vid varje möte informera kommittén om hur genomförandet av arbetsprogrammet framskrider.

Artikel 10

Detta beslut skall tillämpas på det tjänsteintegrerade digitala nätet (ISDN), utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets beslut nr 2717/95/EG.

Artikel 11

Medlemsstaterna skall med beaktande av gemenskapsförordningarna vidta de åtgärder som krävs för att underlätta förverkligandet av projekt av gemensamt intresse.

Artikel 12

Detta beslut skall inte påverka medlemsstaternas eller gemenskapens ekonomiska åtaganden.

Artikel 13

Med användning av det förfarande som fastställs i artikel 228 i fördraget kan rådet från fall till fall godkänna att tredje länder, i synnerhet sådana som omfattas av EES-avtalet eller sådana som har ingått ett associeringsavtal med gemenskapen, deltar och ges möjlighet att bidra till förverkligandet av projekt av gemensamt intresse, för att främja telenätens samtrafikförmåga och driftkompatibilitet, i den mån detta inte medför en höjning av gemenskapens stöd.

Artikel 14

Kommissionen skall vartannat år framlägga en rapport om tillämpningen av detta beslut för Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén.

Rapporten skall innehålla en utvärdering av de resultat som uppnåtts genom gemenskapsstödet inom olika projektområden med hänsyn till de totala målen.

Artikel 15

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i . . .

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA I

PROJEKTOMRÅDEN AV GEMENSAMT INTRESSE

De transeuropeiska telenäten kommer att öppna marknaden inom gemenskapen för de nya tillämpningar och tjänster som utgör den grund på vilken informationssamhället skall byggas. De är nödvändiga för att stödja gemenskapens blomstring, att skapa nya arbetstillfällen samt att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen inom gemenskapen.

En treskiktsmodell har allmänt accepterats som den lämpligaste ramen för att beskriva de transeuropeiska telenäten. Dessa skikt är följande:

- Skiktet *tillämpningar*, genom vilket användarna interagerar med allmänna tjänster och basnät för att fylla sina yrkesmässiga, utbildningsrelaterade och sociala behov. Tillämpningar måste vara inbördes driftkompatibla för att vara till största nytta för användarna i hela gemenskapen.
- Skiktet *allmänna tjänster*, vilket utgörs av kompatibla allmänna tjänster och förvaltningen av dessa. Genom att stödja de gemensamma krav som gäller för tillämpningarna, kompletterar de allmänna tjänsterna tillämpningarna samtidigt som de medverkar till deras driftkompatibilitet.
- Skiktet *basnät*, vilket tillhandahåller den fysiska kontakten, transporten och växelfunktionerna mellan näten inklusive hantering och signalering. Dessa element säkerställer samtrafiken mellan de transeuropeiska näten.

Dessa tre skikt bildar en sammanhängande struktur där tillämpningarna "stöds" av de två undre skikten: allmänna tjänster och basnät. Ingen tillämpning kan fungera om ett av de två undre skikten saknas, men varje skikt bör vara tillräckligt öppet för att "stödja" alla element i det omedelbart ovanförliggande skiktet. I detta sammanhang bör projekt av gemensamt intresse fastställas på grundval av deras praktiska kapacitet att stödja de mål som fastställs i detta beslut.

Nedan följer en förteckning över de områden inom vilka projekt av gemensamt intresse skall fastställas:

1. Tillämpningar

De områden inom vilka projekt av gemensamt intresse på området för tillämpningar kan komma att fastställas är följande:

- *Ett nät som kopplar samman universitet och forskningscentrum*: Det bör upprättas ett avancerat transeuropeiskt nät för multimediatillämpningar, vilket kopplar samman universitet och forskningscentrum över hela Europa och ger öppen tillgång till deras bibliotek.
- *Distansundervisning*: Avancerad distansundervisning bör göras tillgänglig för alla enskilda personer, skolor, universitet och företag. Det bör upprättas centrum med fjärråtkomst inom hela gemenskapen för att tillhandahålla undervisningsprogramvara och utbildningstjänster för små och medelstora företag, stora företag, utbildningsorganisationer och offentliga förvaltningar. Nya yrkesutbildningsmetoder för informationssamhället bör utvecklas och främjas.
- *Sjukvårdstelematik*: Transeuropeiska nät och tillämpningar baserade på gemensamma standarder bör inrättas för att på gemenskapsnivå sammankoppla alla sjukvårdssektorns parter, särskilt allmänpraktiserande läkare, sjukhus och läkarstationer.
- *Transporttelematik*: Transeuropeiska telenät bör utnyttjas fullt ut för att tillhandahålla användarorienterade tjänster i samband med logistiskt stöd till transportindustrier och utveckling av mervärdesskapande tjänster, som informationstjänster, integrerade betalnings- och reservationstjänster, reseplanering och färdvägsanvisningssystem samt frakt- och fordonsförvaltning. Dessutom bör transportte-

leamatiktjänster i stadsområden tas med, med beaktande av krav på standardisering och samverkan. Utvecklingen av dessa tjänster, baserade på avancerade fasta och mobila telenät, bör där det är möjligt uppfylla kraven på att komplettera och samverka med de transeuropeiska transportnäten.

- *Telematik för miljön:* Transeuropeiska nät kan på ett betydelsefullt sätt bidra till övervakningen och vården av miljön, inklusive hanteringen av katastrofsituationer.
- *Distansarbete:* Utvecklingen av distansarbete (i hemmet och på satellitkontor) som stöds av avancerade kommunikationssystem kommer att medverka till nya flexibla former för arbetets geografiska spridning och organisation. Decentralisering av yrkesverksamheten kan även bidra till att minska de miljömässiga konsekvenserna av den dagliga pendeltrafiken. Särskild uppmärksamhet bör fästas vid de sociala konsekvenserna av dessa tillämpningar.
- *Telematiktjänster för små och medelstora företag:* Projekt av gemensamt intresse kommer att stödja små och medelstora företags användning av transeuropeiska telekommunikationstillämpningar och telekommunikationstjänster inom gemenskapen, genom upprättandet av förbindelser med offentliga myndigheter, branschorganisationer, konsumenter, kunder och leverantörer, inklusive informations-tjänster och datoriserad affärsverksamhet. Medvetenheten om telematikbaserade lösningar bör generellt ökas hos små och medelstora företag.
- *Datoriserade anbudsförfaranden:* Ett transeuropeiskt nät för datoriserade anbudsförfaranden bör upprättas, baserat på datoriserade förfaranden för offentlig upphandling mellan offentliga förvaltningar och leverantörer i gemenskapen.
- *Urbana informationsmotorvägar:* Nät och tjänster som förbinder hushåll, företag, sociala organisationer och förvaltningar och som ger tillgång on-line till multimediatjänster avseende information, undervisning, kultur, underhållning och turism på lokal, regional och nationell nivå samt på gemenskapsnivå bör främjas. Förbindelser mellan urbana och regionala nät bör främjas.
- *Bibliotekstjänster:* För att stödja ekonomisk, social, utbildningsmässig och kulturell verksamhet inom gemenskapen bör avancerade transeuropeiska bibliotekstjänster via nät inrättas mellan alla typer av bibliotek (nationella bibliotek, universitets- och forskningsbibliotek, folkbibliotek osv.), så att det blir möjligt att effektivt få tillträde till det förråd av organiserad kunskap och den kulturella rikedom som finns i gemenskapens bibliotek.
- *Telematiktjänster för arbetsmarknaden:* Telematiktjänster, t.ex. databaser med platsannonser, bör utvecklas för att stödja den föränderliga arbetsmarknaden inom gemenskapen och för att stödja kampen mot arbetslösheten.
- *Kulturellt och språkligt arv:* Initiativ bör sättas igång för att stödja bevarande av och underlätta tillgången till det kulturella och konstnärliga arvet i Europa och för att demonstrera informationsinfrastrukturens tekniska möjligheter när det gäller att stödja utvecklingen av lokalt innehåll på lokala språk och dess spridning.
- *Medborgarnas tillgång till tjänster:* Tillämpningar som demonstrerar medborgarnas tillgång till tjänster av kollektivt intresse bör utvecklas. Som exempel kan nämnas inrättandet av kiosker och åtkomstställen på offentliga platser, samt användning av aktiva kort (smart cards) och elektroniska betalningsmedel. Redan i de inledande faserna av projektutformningen bör de speciella krav som gör tjänsterna tillgängliga för handikappade beaktas.

2. Allmänna tjänster

De områden inom vilka projekt av gemensamt intresse kan komma att fastställas när det gäller nät för allmänna tjänster är följande:

- *Införande av funktionella transeuropeiska allmänna tjänster, som särskilt bör omfatta elektronisk post, filöverföringssystem, on-line-åtkomst till elektroniska databaser samt videotjänster.* Eftersom det finns ett trängande behov av sådana transeuropeiska allmänna tjänster, kommer dessa att utnyttja befintliga och nya nät, fasta eller mobila, och redan befintlig användartillgång. De bör omfatta element på gemenskapsnivå, t.ex. register, växelkurskompensation, verifiering, dataskydd och datasäkerhet, transeuropeiska "kiosker" och hjälpmedel för nät navigering osv.
- *Successiv utvidgning av de allmänna tjänsterna mot en multimediamiljö:* Sådana tjänster, som kommer att ge slutanvändarna tillgång till multimediatjänster, kan bl.a. omfatta multimedia-post, höghastighetsöverföring av filer samt videotjänster, bl.a. video på beställning. Företags och privata användares utnyttjande av dessa multimediatjänster bör uppmuntras, liksom integreringen av nya tjänster som automatisk översättning, röstigenkänning och grafiska användargränssnitt.

- *Införande av icke-exklusiva digitala signaturer som grundval för allmänt tillhandahållna tjänster och rörlig användning:* De allmänna tjänsterna kommer att utföras av ett stort antal kompletterande och konkurrerande tjänsteleverantörer. Allmänt tillhandahållna tjänster och rörlig användning kommer att vara av avgörande betydelse. Därför måste elektroniska namn (digitala signaturer) vara allmänt tillgängliga och stödda.

3. Basnät

De områden inom vilka projekt av gemensamt intresse kan komma att fastställas när det gäller basnät är följande:

- *Digitala flertjänstnät i Europa:* Eftersom det är omedelbart kommersiellt och tekniskt tillgängligt i hela Europa, är ISDN det digitalkopplade basnät som för närvarande är lämpligast för att överföra nya tjänster och tillämpningar. Dess nuvarande utveckling innebär en möjlighet för Europa. Dess marknad och geografiska utbredning kommer att motiveras genom införandet av dessa nya tjänster och tillämpningar i europeisk skala. Det bör emellertid noteras att ISDN bara är ett första steg och att utvecklingen kommer att gå mot att ISDN ger användare tillträde till bredbandstjänster.
- *Kommersiellt införande av övervakad asynkron transmissionsteknik (ATM) och andra IBC-nät:* Detta område måste anses vara av största gemensamma intresse för Europa.
- *Samverkan mellan befintliga kommunikationsnät och IBC-nät:* Befintliga nät (för markbundna och mobila tjänster samt satellitjänster) bör vara sammankopplade och samverka sinsemellan och med ATM-baserade höghastighetsnät för att kunna erbjuda de lämpligaste ekonomiska lösningarna för de olika situationer som kommer att uppstå under uppbyggnaden av informationssamhället. Frågan är en kärnpunkt i utvecklingen av integrerade IBC-nät och är särskilt relevant för små och medelstora företag, samt för marknaderna för fria yrkesutövare och privata användare.

4. Stöd och samordningsåtgärder

Utöver stödet till projekt av gemensamt intresse bör gemenskapen initiera åtgärder som syftar till att skapa en lämplig miljö. Dessa åtgärder bör bidra till utvecklingen av ett gynnsamt klimat och att främja samförstånd om nationella och regionala åtgärder för att stimulera och främja nya tillämpningar och tjänster som samordnats med genomförandet av program på andra områden, samt införandet av IBC-nät. De kommer att kräva samråd med europeiska standardiseringsorgan och strategiska planeringsenheter och samordning med åtgärder som finansieras av gemenskapens olika finansieringsinstrument. Dessa åtgärder omfattar bl.a. följande:

- Utveckling av målspecifikationer och övergång mot tillämpning av dessa mål. Dessa specifikationer bör stödja aktörer inom sektorn så att de kan fatta sunda investeringsbeslut.
- Fastställande av metoder för att göra IBC-nät tillgängliga i de tre specificerade skikten.
- Utfärdande av gemensamma specifikationer baserade på europeiska och internationella standarder.
- Främjande av samarbete mellan aktörerna inom sektorn, särskilt nya aktörer och aktörer som är inriktade på ett marknadsfragment, t.ex. kabel-TV-bolag, samt samarbete med användare.
- Samordning av åtgärder som genomförts i kraft av detta beslut med relevanta program på gemenskapsnivå och nationell nivå.

*BILAGA II***KRITERIER FÖR SPECIFICERING AV PROJEKT AV GEMENSAMT INTRESSE**

Specificeringen av projekt av gemensamt intresse bland de projekt som presenterats av aktörer inom sektorn som svar på en förslagsinfordran enligt artikel 7 skall göras på grundval av projektens överensstämmelse med de mål och prioriteringar som fastställs i artikel 2 respektive artikel 3.

Dessutom skall de ekonomiska och finansiella kriterier som anges i förordning (EG) nr 2236/95 beaktas. Dessa kriterier, som skall tillämpas inom ramen för denna förordning i samband med beslut om tilldelning av ekonomiskt stöd till ett visst projekt, är följande:

- Projektets potentiella ekonomiska bärkraft, vilken bör vara garanterad.
 - Projektets utvecklingsstadium.
 - Gemenskapsinterventionens stimulerande effekt på offentlig och privat finansiering.
 - Det finansiella paketets soliditet.
 - De direkta och indirekta samhällsekonomiska effekterna, särskilt på sysselsättningen.
 - Miljömässiga konsekvenser.
 - Tidsmässig samordning av projektets olika delar när det gäller gränsöverskridande projekt.
-

RÅDETS MOTIVIERING

I. INLEDNING

1. Den 8 juni 1995 överlämnade kommissionen, i samband med ett meddelande om metodologin för förverkligandet av tillämpningar för informationssamhället, ett förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om en serie riktlinjer för transeuropeiska telenät.

Detta förslag bygger på artikel 129d första stycket i EG-fördraget.

2. Europaparlamentet avgav sitt yttrande efter en första behandling den 1 februari 1996.

Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén avgav sina respektive yttranden den 22 november 1995 och den 18 januari 1996.

Med beaktande av dessa yttranden överlämnade kommissionen ett ändrat förslag den 20 mars 1996.

3. Den 21 mars 1996 antog rådet en gemensam ståndpunkt i enlighet med artikel 189b i fördraget.

II. SYFTE

Avsikten med detta förslag är att fastställa riktlinjer som omfattar mål, prioriteringar och ramar för de åtgärder som planeras på området för telenät och att fastställa projekt av gemensamt intresse på området.

III. GENOMGÅNG AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

1. Allmänna påpekanden

Rådets gemensamma ståndpunkt innehåller få ändringar till kommissionens förslag, eftersom rådet i det stora hela ansluter sig till den lösning som kommissionen har föreslagit. I synnerhet anser rådet att, med beaktande av detta särskilda område som kännetecknas av snabba tekniska förändringar och en ökande liberalisering, initiativen till särskilda projekt bör tas inom den privata sektorn och tillgodose användarnas behov.

När det gäller Europaparlamentets ändringsförslag har rådet i ett stort antal fall samma inställning som kommissionen har i det ändrade förslaget.

Rådet har — i de fall som det gjort ändringar i kommissionens förslag och i sin inställning till Europaparlamentets ändringsförslag — huvudsakligen velat iaktta följande:

- Att säkerställa att texten överensstämmer med bestämmelserna i avdelning XII i EG-fördraget.
- Att fastställa förhållandet till och säkerställa överensstämmelsen med andra relevanta gemenskapsbestämmelser, bl.a. Europaparlamentets och rådets beslut nr 2717/95/EG av den 9 november 1995 om riktlinjer för att utveckla Euro-ISDN (det tjänsteintegrerade digitala nätet) till ett transeuropeiskt nät.

2. Särskilda påpekanden

(Om inte annat anges avser hänvisningarna texten i den gemensamma ståndpunkten när det gäller ingressen och artiklarna till beslutet och kommissionens numrering i det ändrade förslaget när det gäller Europaparlamentets ändringsförslag)

- i) Rådet har velat lägga till en ny punkt 21 i ingressen till kommissionens förslag; punkten erinrar om att projekt av gemensamt intresse som hänför sig till en medlemsstats territorium, i enlighet med artikel 129d i fördraget, kräver godkännande från den berörda medlemsstaten.
- ii) Rådet har i ett flertal fall följt kommissionens inställning när det gäller de ändringar i som Europaparlamentet föreslagit, t.ex.

— genom att i den gemensamma ståndpunkten ta med följande ändringsförslag, i vissa fall med smärre redaktionella ändringar:

Nr 1, 2 (första delen), 3, 4, 6 (i princip), 7 (första delen), 10, 11 (första delen), 15, 16 (första delen), 20 (i princip) och 31 (första delen).

Det bör noteras att principen i ändringsförslag nr 20 har godkänts och att den ingår i den nya artikel 10.

— genom att inte godkänna följande ändringsförslag:

Nr 2 (andra delen), 5, 7 (andra delen), 9, 12, 13, 14, 16 (andra delen), 17, 18, 19, 21, 27 (andra delen), 29, 30, 31 (andra delen), 32, 33 och 35 (första delen).

I fråga om ändringsförslag nr 17 bör det noteras att rådet, liksom kommissionen, genom att lägga till en ny punkt 20 i ingressen har velat erinra om att det håller fast vid det *modus vivendi* som de tre institutionerna kommit överens om.

- iii) Däremot har rådet inte följt kommissionen i fråga om följande ändringar som Europaparlamentet har föreslagit:

Ändringsförslag nr 8 (Punkt 19 i ingressen till kommissionens förslag)

Detta ändringsförslag kunde rådet inte godta och följaktligen har rådet att följa god lagstiftningspraxis strukit punkten i fråga ur den gemensamma ståndpunkten. Rådet anser för övrigt att ingressen till en rättsakt endast bör innehålla en motivering till den normativa delen.

Ändringsförslag nr 11 (andra delen) (Artikel 2)

När det gäller andra delen i detta ändringsförslag ansåg rådet att den lydelse som den första strecksatsen i artikel 2 hade i kommissionens ursprungliga förslag var både mer omfattande och mer koncis. Därför har rådet föredragit att behålla den texten i sin gemensamma ståndpunkt, men dock så att den utvidgas till att gälla "kulturella" behov.

Ändringsförslag nr 22 (Inledningen till bilaga I)

Rådet ansåg att hänvisningen till de allmänna tjänsternas producentneutrala karaktär inte var relevant i ett beslut om riktlinjer.

Ändringsförslag nr 23 (Del 1 i bilaga I)

Rådet anser att den oro som uttrycks för de lokala språken beaktas i tillräcklig omfattning i beslutstexten, vare sig det sker i själva bestämmelserna, t.ex. artiklarna 2 och 3, eller i punkt 1 i bilaga I på flera olika tillämpningsområden, t.ex. på området "kulturellt och språkligt arv".

Ändringsförslag nr 24 (Del 1 i bilaga I)

Rådet anser att syftet med tillämpningsområdet "distansundervisning" är att främja de transeuropeiska telenäten, förutsatt att fastställandet av gemenskapens politik på utbildningsområdet omfattas av andra bestämmelser i fördraget och andra gemenskapsrättsakter.

Ändringsförslag nr 25 (Del 1 i bilaga I)

När det gäller tillämpningsområdet "transporttelematik" fastställs i rådets gemensamma ståndpunkt en ordalydelse som avviker från kommissionens förslag och från ordalydelsen i ändringsförslaget i syfte att undvika risk för överlappning eller dubbelarbete i förhållande till riktlinjerna för de transeuropeiska transportnäten.

Ändringsförslag nr 26 (Del 1 i bilaga I)

Rådet har i sin gemensamma ståndpunkt godtagit den sista meningen i ändringsförslaget, eftersom det ansåg att meningen på ett ändamålsenligt sätt betonade en

aspekt som bör beaktas för tillämpningsområdet "distansarbete". Rådet har likväl ansett att de övriga ändringarna i förslaget var onödigt restriktiva.

Ändringsförslag nr 27 (Del 1 i bilaga I)

De ändringar som Europaparlamentet föreslagit och som kommissionen delvis godtagit i sitt ändrade förslag godkändes inte av rådet, som behöll ordalydelsen i kommissionens ursprungliga förslag eftersom den anses täcka in de olika aspekterna av frågan på ett både koncist och tillfredsställande sätt.

Ändringsförslag nr 28 (Del 1 i bilaga I)

Rådet tog inte med själva ändringsförslaget, men beaktade förslaget genom att lägga till en hänvisning till "det konstnärliga arvet" och till "spridningen" av lokalt innehåll på lokala språk.

Ändringsförslag nr 34 (Del 4 i bilaga I)

Rådet ansåg att hänvisningen till tre specificerade skikt, som ingick i kommissionens förslag, var en precisering som det var ändamålsenligt att behålla.

Ändringsförslag nr 35 (andra delen) (Bilaga II)

När det gäller den andra delen i detta ändringsförslag, innehåller den gemensamma ståndpunkten ingen hänvisning till den transnationella karaktären av projekten. Rådet ansåg att de olika ordalydelseerna som kommissionen och Europaparlamentet föreslagit medförde onödig stelhet, eftersom flera bestämmelser i beslutet, t.ex. artiklarna 2 och 3, och bilaga I redan på lämpligt sätt beaktade denna aspekt.

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 21/96

antagen av rådet den 28 mars 1996

inför antagandet av rådets direktiv nr 96/.../EG av den ... om tillträde till marknaden för marktjänster på flygplatserna inom gemenskapen

(96/C 134/05)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 84.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med förfarandet i artikel 189c i fördraget ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

1. I enlighet med artikel 7a i fördraget och i syfte att varaktigt främja den ekonomiska och sociala utvecklingen har gemenskapen gradvis infört en gemensam luftfartspolitik för att förverkliga den inre marknaden.
2. Syftet med artikel 59 i fördraget är att avveckla inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster inom gemenskapen och i enlighet med artikel 61 i fördraget bör samma syfte uppnås inom ramen för den gemensamma transportpolitiken.
3. Rådet har uppnått detta syfte när det gäller luftfartstjänster i egentlig mening genom sina förordningar (EEG) nr 2407/92 ⁽⁴⁾, (EEG) nr 2408/92 ⁽⁵⁾ och (EEG) nr 2409/92 ⁽⁶⁾.
4. Marktjänsterna är absolut nödvändiga för att detta slags trafik skall fungera väl och de utgör ett väsentligt bidrag till en effektiv användning av luftfartens infrastruktur.

⁽¹⁾ EGT nr C 142, 8.6.1995, s. 7.

⁽²⁾ EGT nr C 301, 13.11.1995, s. 28.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 16 november 1995 (EGT nr C 323, 4.12.1995, s. 94), rådets gemensamma ståndpunkt av den ... (ännu ej offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT nr L 240, 24.8.1992, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT nr L 240, 24.8.1992, s. 8. Förordningen ändrad genom anslutningsakten av år 1994.

⁽⁶⁾ EGT nr L 240, 24.8.1992, s. 15.

5. Att ge tillträde till marknaden för marktjänster är en åtgärd som bör bidra till lägre driftskostnader för flygbolagen och bättre service för användarna.

6. Mot bakgrund av subsidiaritetsprincipen är det absolut nödvändigt att tillträdet till marknaden för marktjänster genomförs på gemenskapsnivå samtidigt som medlemsstaterna ges möjlighet att beakta sektorns särart.

7. Kommissionen tillkännagav i sitt meddelande "Europeiska civilflyget mot bättre horisonter" i juni 1994 sin vilja att före utgången av 1994 ta initiativ till att genomföra tillträde till marknaden för marktjänster på flygplatserna inom gemenskapen och rådet bekräftade i sin resolution av den 24 oktober 1994 om situationen inom den civila luftfarten i Europa ⁽⁷⁾ att det är nödvändigt att beakta de stora krav som kommer att ställas på flygplatserna när marknaden öppnas.

8. I en resolution av den 14 februari 1995 om den civila luftfarten i Europa ⁽⁸⁾ erinrade Europaparlamentet om att det är angeläget att beakta den inverkan på anställningsvillkor och säkerhet på flygplatserna inom gemenskapen som följer av tillträdet till marknaden för marktjänster.

9. Fritt tillträde till marknaden för marktjänster är förenligt med välfungerande flygplatser inom gemenskapen.

10. Det fria tillträdet till marknaden för marktjänster bör förverkligas gradvis och på ett sätt som är anpassat till sektorns krav.

11. För vissa typer av tjänster kan både tillträdet till marknaden och utövandet av egenhantering möta restriktioner vad gäller säkerheten, kapaciteten och tillgången till utrymme. Det är därför nödvändigt att antalet godkända leverantörer som tillåts utföra dessa typer av tjänster kan begränsas. På samma sätt bör utövandet av egenhantering kunna begränsas.

⁽⁷⁾ EGT nr C 309, 5.11.1994, s. 2.

⁽⁸⁾ EGT nr C 56, 6.3.1995, s. 28.

- sas och kriterierna för en sådan begränsning måste i så fall vara relevanta, objektiva, genomblickbara och icke-diskriminerande.
12. Om antalet tjänsteleverantörer är begränsat, är det nödvändigt för en effektiv konkurrens att på sikt minst en av tjänsteleverantörerna är oberoende i förhållande till både flygplatsens ledningsenhet och den dominerande transportören.
 13. För att flygplatserna skall fungera väl är det nödvändigt att de kan förbehålla sig ansvaret för vissa infrastrukturer som är svåra att dela upp eller utöka av orsaker som kan hänföras till teknik, lönsamhet eller inverkan på miljön. Att förvaltningen centraliseras får dock inte hindra tjänsteleverantörer och användare som tillämpar egenhantering från att använda sig av dessa infrastrukturer.
 14. I vissa fall kan restriktionerna i fråga vara av sådan omfattning att vissa begränsningar av tillträdet till marknaden eller till utövandet av egenhantering kan vara berättigade under förutsättning av att begränsningarna är relevanta, objektiva, genomblickbara och icke-diskriminerande.
 15. Syftet med sådana undantag måste vara att göra det möjligt för flygplatsmyndigheterna att upphäva eller åtminstone mildra dessa restriktioner. Undantagen måste godkännas av kommissionen under medverkan av en samrådskommitté och beviljas för en begränsad tidsperiod.
 16. För att en effektiv och lojal konkurrens skall kunna upprätthållas när antalet tjänsteleverantörer är begränsat krävs det att urvalet av dessa sker på ett genomblickbart och opartiskt sätt. Användarna bör rådfrågas vid denna urvalsprocess eftersom det är de som främst berörs av kvaliteten och priset på de tjänster som de förväntas ta i anspråk.
 17. Det är därför viktigt att organisera hur användarna skall representeras och rådfrågas vid urvalet av godkända tjänsteleverantörer genom att inrätta en kommitté som består av representanter för dem.
 18. I samband med urvalet av tjänsteleverantörer på en flygplats är det möjligt att under vissa omständigheter och speciella förhållanden utsträcka skyldigheten att tillhandahålla service åt allmänheten till andra flygplatser inom samma geografiska område i den berörda medlemsstaten.
 19. Flygplatsens ledningsenhet kan också tillhandahålla marktjänster och genom sina beslut utöva ett betydande inflytande på konkurrensen mellan leverantörerna. Det är därför, för att säkerställa fortsatt lojal konkurrens, absolut nödvändigt att flygplatserna i sin bokföring åtskiljer verksamheten inom förvaltning och reglering av infrastrukturerna å ena sidan och tillhandahållandet av marktjänster å den andra.
 20. En flygplats får inte subventionera sin marktjänstverksamhet med inkomster som härrör från dess uppdrag som flygplatsmyndighet.
 21. Samma krav på genomblickbarhet måste gälla för alla tjänsteleverantörer som önskar tillhandahålla marktjänster till tredje man.
 22. För att göra det möjligt för flygplatserna att fullgöra sitt uppdrag att förvalta infrastrukturerna och garantera säkerheten inom flygplatsområdet, samt i avsikt att säkerställa skyddet av miljön och den gällande sociallagstiftningen, måste medlemsstaterna kunna kräva att en leverantör av marktjänster först erhåller ett godkännande. Kriterierna för detta godkännande måste vara objektiva, genomblickbara och icke-diskriminerande.
 23. Av samma skäl måste medlemsstaterna behålla rätten att utfärda och tillämpa de regler som är nödvändiga för att flygplatsernas infrastrukturer skall fungera väl. Dessa regler bör ha samband med det uppställda målet och inte leda till att tillträdet till marknaden eller utövandet av egenhantering i realiteten blir av mindre omfattning än vad som anges i detta direktiv, och de måste respektera principerna om objektivitet, genomblickbarhet och icke-diskriminering.
 24. Befogenheten att garantera socialt skydd i adekvat omfattning för personalen i de företag som tillhandahåller marktjänster bör kvarstanna hos medlemsstaterna.
 25. Tillträdet till flygplatsernas anläggningar måste säkerställas för de tjänsteleverantörer som har tillstånd att tillhandahålla marktjänster och de transportörer som har tillstånd att tillämpa egenhantering i den utsträckning som är nödvändig för utövandet av deras rättigheter och för en effektiv och lojal konkurrens, men tillträdet bör ändå kunna vara förenat med att en avgift tas ut.
 26. Det är berättigat att de rättigheter som anges i detta direktiv gäller för leverantörer av tjänster och

användare med ursprung i tredje land endast om det råder strikt ömsesidighet. Skulle det inte finnas sådan ömsesidighet bör medlemsstaten kunna återkalla rättigheterna för dessa tjänsteleverantörer och användare.

27. Den 2 december 1987 i London enades Spanien och Förenade kungariket om en ordning för utvidgat samarbete i fråga om utnyttjandet av flygplatsen i Gibraltar i en gemensam förklaring av de båda ländernas utrikesministrar. Denna ordning har ännu inte börjat tillämpas.
28. Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av bestämmelserna i fördraget, särskilt inte det faktum att kommissionen även i fortsättningen kommer att övervaka att bestämmelserna följs genom att vid behov använda sig av samtliga de befogenheter som artikel 90 i fördraget tillerkänner den.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Under följande förutsättningar skall detta direktiv tillämpas på varje flygplats inom en medlemsstats territorium som lyder under fördragets bestämmelser och som står öppen för kommersiell lufttrafik:
- a) De bestämmelser i artikel 7.1 som gäller andra typer av tjänster än de som anges i artikel 7.2 skall tillämpas på alla flygplatser oberoende av deras trafikvolym från och med den 1 januari 1998.
- b) Bestämmelserna om de typer av tjänster som anges i artikel 7.2 skall tillämpas från och med den 1 januari 1998 när det gäller flygplatser som har en årstrafik som är högre än eller lika med 1 miljon passagerarrörelser eller 25 000 ton gods.
- c) Bestämmelserna om de typer av tjänster som anges i artikel 6 skall tillämpas från och med den 1 januari 1999, när det gäller flygplatser
- som har en årstrafik som är högre än eller lika med 3 miljoner passagerarrörelser eller 75 000 ton gods, eller
 - som under en sexmånadersperiod närmast före den 1 april eller den 1 oktober föregående år registrerat en trafik som var högre än eller lika med 2 miljoner passagerarrörelser eller 50 000 ton gods.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i punkt 1 skall bestämmelserna i detta direktiv

tillämpas från och med den 1 januari 2001 på varje flygplats inom en medlemsstats territorium, som lyder under fördragets bestämmelser, står öppen för kommersiell lufttransport, och som har en årstrafik som är högre än eller lika med 2 miljoner passagerarrörelser eller 50 000 ton gods.

3. När en flygplats når någon av de trösklar för godstrafiken som anges i denna artikel utan att samtidigt nå motsvarande tröskel för passagerartrafik, skall bestämmelserna i detta direktiv inte tillämpas på de slag av marktjänster som endast avser passagerare.

4. Kommissionen skall i informationssyfte offentliggöra en förteckning över de flygplatser som avses i denna artikel i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Denna förteckning skall för första gången offentliggöras senast tre månader efter ikraftträdandet av detta direktiv och därefter en gång per år.

Medlemsstaterna skall till kommissionen senast den 1 juli varje år översända de uppgifter som kommissionen behöver för att sammanställa denna förteckning.

5. Detta direktivs tillämpning på flygplatsen i Gibraltar påverkar inte Spaniens eller Förenade kungarikets rättsliga ställning med avseende på tvisten om överhöghet över det territorium där flygplatsen är belägen.

6. Tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv på flygplatsen i Gibraltar skall uppskjutas till dess att ordningen i den gemensamma förklaring som avgavs av Spaniens och Förenade kungarikets utrikesministrar den 2 december 1987 har genomförts. När så sker, skall Spaniens och Förenade kungarikets regeringar samma dag underrätta rådet om detta.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *flygplats*: varje markområde som är särskilt inrättat för landning, start och manövrar av luftfartyg, däribland de närliggande byggnader som kan behövas för flygtrafiken och service till luftfartygen och byggnader som behövs för de kommersiella luftfartstjänsterna.
- b) *flygplatssystem*: två eller flera flygplatser som förts samman eftersom de betjänar samma ort eller orter, som framgår av bilaga II i rådets förordning (EEG) nr 2408/92 av den 23 juli 1992 om EG-luftfartsföretags tillträde till flyglinjer inom gemenskapen.

- c) *ledningsenhet*: en enhet som tillsammans med eller självständigt från annan verksamhet och i kraft av nationella lagar och författningar har i uppdrag att administrera flygplatsernas infrastrukturer, och samordna och kontrollera den verksamhet som aktörer som befinner sig på berörd flygplats eller berört flygplatssystem bedriver.
- d) *användare av en flygplats*: varje fysisk eller juridisk person som med flyg transporterar passagerare, post och/eller gods, från eller till den berörda flygplatsen.
- e) *markttjänster*: de tjänster som utförs på en flygplats åt en användare enligt beskrivningen i bilagan.
- f) *egenhantering*: situation i samband med markttjänster, där en användare skaffar sig en eller flera typer av markttjänster utan att ingå något som helst kontrakt med tredje man i syfte att tillhandahålla sådana tjänster. Enligt denna definition anses inte användare som tredje man, i förhållande till varandra, om
- den ena innehar en majoritet av den andra, eller
 - samma enhet innehar majoriteten i var och en av dem.
- g) *leverantör av markttjänster*: varje fysisk eller juridisk person som tillhandahåller tredje person en eller flera typer av markttjänster.

Artikel 3

Flygplatsens ledningsenhet

1. När ledningen och driften av en flygplats eller av ett flygplatssystem inte sköts av en enda enhet utan av flera olika enheter, skall var och en av dessa anses utgöra en del av ledningsenheten när det gäller tillämpningen av detta direktiv.
2. Om endast en enda ledningsenhet har upprättats för flera flygplatser eller flygplatssystem, skall var och en av dessa flygplatser eller flygplatssystem betraktas var för sig när det gäller tillämpningen av detta direktiv.
3. Om ledningsenheter är underställda en offentlig myndighets tillsyn eller kontroll skall denna myndighet, inom ramen för sina lagstadgade skyldigheter, se till att bestämmelserna i detta direktiv tillämpas.

Artikel 4

Uppdelning av verksamheterna

1. Ledningsenheten på en flygplats, användaren eller den leverantör av markttjänster som tillhandahåller mark-

tjänster skall göra en strikt bokföringsmässig uppdelning, enligt gällande handelspraxis, mellan den verksamhet som är knuten till tillhandahållandet av dessa tjänster och övrig verksamhet.

2. En oberoende kontrollant, utsedd av medlemsstaten, skall övervaka att denna bokföringsmässiga uppdelning verkligen iakttas.

Denne skall även kontrollera att det inte förekommer någon överföring av finansiella medel mellan den verksamhet som ledningsenheten bedriver i egenskap av flygplatsmyndighet och den verksamhet som den bedriver i fråga om markttjänster.

Artikel 5

Användarkommittén

Senast tolv månader efter det att detta direktiv har trätt i kraft skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som behövs för att på var och en av de angivna flygplatserna inrätta en kommitté som består av företrädare för användarna eller för deras organisationer, varvid skall gälla att alla användare har rätt att ingå i denna kommitté eller, om en användare så föredrar, att låta sig företrädas av en organisation som anförtros detta uppdrag av användaren.

Artikel 6

Tjänster till tredje man

1. Medlemsstaterna skall i enlighet med artikel 1 vidta de åtgärder som behövs för att garantera tredje man fritt tillträde till marknaden för markttjänster.

Medlemsstaterna får kräva att leverantörerna av markttjänster är etablerade i gemenskapen.

2. Medlemsstaterna får begränsa antalet tjänsteleverantörer som tillåts tillhandahålla följande typer av markttjänster:

- Bagagehantering.
- Ramptjänster.
- Påfyllning av bränsle och olja.
- Gods- och posthantering såväl vid ankomst och avgång som i transit när det gäller den fysiska hanteringen av gods och postgång mellan flygplatsterminalen och luftfartyget.

De får dock inte begränsa detta antal till mindre än två för varje typ av tjänst.

3. Dessutom får åtminstone en av dessa godkända leverantörer av tjänster från och med den 1 januari 2001 inte stå under direkt eller indirekt kontroll varken av

- flygplatsens ledningsenhet,

- en användare som har transporterat mer än 25 % av passagerarna eller av registrerad gods på flygplatsen under det år som föregår det år då urvalet av tjänstleverantörer sker, eller av
- en enhet som kontrollerar eller direkt eller indirekt kontrolleras av denna ledningsenhet eller av en sådan användare.

Senast den 1 juli 2000 får en medlemsstat dock begära att skyldigheten i denna punkt skjuts upp till den 31 december 2002.

Kommissionen skall, biträdd av den kommitté som anges i artikel 10, granska denna begäran och får med beaktande av utvecklingen inom denna sektor och i synnerhet situationen vid flygplatser som är jämförbara vad beträffar trafikvolym och trafikmönster, besluta om att bevilja ovan nämnda begäran.

4. När medlemsstaterna begränsar antalet godkända tjänstleverantörer i enlighet med punkt 2 får medlemsstaterna inte hindra en användare av en flygplats — oberoende av vilken del av denna flygplats som användaren tilldelats — att i fråga om var och en av de typer av marktjänst som kan bli begränsade få möjlighet att göra ett verkligt val mellan åtminstone två leverantörer av marktjänster, med de förutsättningar som anges i punkterna 2 och 3.

Artikel 7

Egenhantering

1. Medlemsstaterna skall, i enlighet med bestämmelserna i artikel 1, vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att egenhanteringen kan utövas fritt.

2. Emellertid kan medlemsstaterna, vad gäller tjänsterna

- bagagehantering,
- ramptjänster,
- påfyllning av bränsle och olja,
- gods- och posthantering såväl vid landning och start som i transit när det gäller den fysiska hanteringen av gods och post mellan terminalanläggningen och luftfartyget,

reservera utövandet av egenhantering för åtminstone två användare, under förutsättning att dessa väljs efter relevanta, objektiva, genomblickbara och icke-diskriminerande kriterier.

Artikel 8

Centraliserade infrastrukturer

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 6 och 7 får medlemsstaterna för ledningsenheten eller för en annan enhet reservera den tekniska administrationen

av centraliserade infrastrukturer när det gäller bagagesortering, avisning, vattenrening och bränsledistribution. De kan ålägga leverantörerna av marktjänster och de användare som tillämpar egenhantering att använda sig av dessa infrastrukturer.

2. Medlemsstaterna skall se till att administrationen av de infrastrukturer som avses i punkt 1 säkerställs på ett genomblickbart, objektivt och icke-diskriminerande sätt, särskilt så att den inte hindrar leverantörerna av tjänster och de användare som tillämpar egenhantering att använda sig av infrastrukturer inom de gränser som fastställs i detta direktiv.

Artikel 9

Undantag

1. När specifika utrymmes- eller kapacitetsbegränsningar råder på en flygplats särskilt sådana som beror på trängsel och nyttjandegrad av tillgängliga ytor, vilket medför att det är omöjligt att bereda tillträde till marknaden och/eller utföra egenhantering i den omfattning som föreskrivs genom detta direktiv, får den berörda medlemsstaten besluta följande:

- a) att begränsa antalet leverantörer av tjänster för varje annan typ av marktjänster än de som avses i artikel 6.2; i detta fall skall bestämmelserna i artikel 6.2 och 6.3 gälla.
- b) Att reservera en eller flera typer av sådana tjänster som avses i artikel 6.2 för en enda leverantör av tjänster.
- c) Att reservera utövandet av egenhanteringen för ett begränsat antal användare när det gäller andra typer av marktjänster än de som avses i artikel 7.2, på villkor att dessa användare väljs ut på relevanta, objektiva, genomblickbara och icke-diskriminerande grunder.
- d) Att förbjuda utövandet av egenhantering eller begränsa den till en enda användare för de typer av marktjänster som avses i artikel 7.2.

2. I varje beslut om undantag enligt punkt 1 skall

- a) anges den eller de tjänstetyper för vilka undantag beviljas samt de specifika utrymmes- och kapacitetsbegränsningar som berättigar till undantag,
- b) en plan bifogas för åtgärder som syftar till att komma till rätta med dessa begränsningar.

Vidare skall ett undantag inte

- i) otillbörligen inverka menligt på syftet med detta direktiv,
- ii) snedvrیدا konkurrensen mellan leverantörer av marktjänster och/eller användare som tillämpar egenhantering,
- iii) vara av större omfattning än nödvändigt.

3. Medlemsstaterna skall minst tre månader före ikraftträdandet anmäla till kommissionen varje undantag som beviljats på grundval av punkt 1 samt de skäl som berättigar till undantaget.

Kommissionen skall offentliggöra en sammanfattning i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* av de beslut som anmälts och anmoda berörda parter att yttra sig.

4. Kommissionen skall ingående granska det beslut om undantag som lämnats in av medlemsstaten. En detaljerad analys av situationen och utredning av de åtgärder som medlemsstaten anser lämpliga ger kommissionen möjlighet att för ändamålet verifiera om de begränsningar som åberopats föreligger och om det är omöjligt att bereda tillträde till marknaden och/eller utöva egenhantering i den omfattning som föreskrivs genom direktiv.

5. Kommissionen kan efter utförd undersökning och samråd med den berörda medlemsstaten antingen godkänna medlemsstatens beslut eller motsätta sig det, om de åberopade begränsningarna inte anses föreligga eller inte anses vara av sådan omfattning att de berättigar till undantag. Efter samråd med den berörda medlemsstaten kan kommissionen också kräva att medlemsstaten ändrar undantagets räckvidd eller begränsar det till enbart vissa delar av en flygplats eller ett flygplatssystem där de åberopade begränsningarna verkligen kan påvisas.

Kommissionens beslut skall föreligga senast tre månader efter anmälan från medlemsstaten och offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

6. De undantag som beviljas av medlemsstaterna enligt punkt 1 får inte beviljas för längre tid än tre år, utom för undantag som beviljas enligt punkt 1 b. Senast tre månader före utgången av denna period skall medlemsstaten fatta ett nytt beslut beträffande ansökan om undantag, vilken också skall prövas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i denna artikel.

Undantag enligt punkt 1 b får inte beviljas för längre tid än två år. En medlemsstat får dock på grundval av bestämmelserna i punkt 1 begära att denna period en enda gång förlängs med ytterligare två år. Kommissionen

skall, biträdd av den kommitté som anges i artikel 10, besluta om en sådan begäran.

Artikel 10

Rådgivande kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en rådgivande kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha kommissionens företrädare som ordförande.

2. Kommittén skall bistå kommissionen med råd beträffande tillämpningen av artikel 9.

3. Dessutom kan kommittén rådfrågas av kommissionen beträffande samtliga frågor som rör tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv.

4. Kommittén skall själv fastställa sin arbetsordning.

Artikel 11

Val av tjänsteleverantörer

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att ordna ett urvalsförfarande för de leverantörer av tjänster som har tillstånd att tillhandahålla marktjänster på en flygplats, när deras antal är begränsat så som avses i artikel 6.2 eller i artikel 9. Detta förfarande skall ta hänsyn till följande principer:

- a) När medlemsstaterna avser att uppställa kontraktsvillkor eller tekniska specifikationer som måste uppfyllas av dessa tjänsteleverantörer skall dessa villkor eller specifikationer fastställas efter förberedande samråd med användarkommittén. De urvalskriterier som föreskrivs i dessa kontraktsvillkor eller de tekniska specifikationerna skall vara relevanta, objektiva, genomskådbara och icke-diskriminerande.

Efter att ha underrättat kommissionen får den berörda medlemsstaten i standardvillkoren eller i de tekniska specifikationer som tjänsteleverantörerna har att rätta sig efter skriva in skyldigheten att tillhandahålla offentlig service för de flygplatser som betjänar perifera områden eller utvecklingsregioner som ingår i medlemsstatens territorium, vilka saknar kommersiellt intresse men som är av stor betydelse för den berörda medlemsstaten.

- b) En anbudsinfordran skall göras, som skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, så att samtliga berörda leverantörer av tjänster kan komma in med anbud.

- c) Leverantörerna av tjänster skall väljas ut

- i) av ledningsenheten efter samråd med användarkommittén, om den förra

- inte tillhandahåller liknande mark tjänster, och
- inte direkt eller indirekt kontrollerar något företag som tillhandahåller sådana tjänster, och
- inte är delägare i ett sådant företag,

ii) i övriga fall av medlemsstaternas behöriga myndigheter utan samråd med ledningsenheterna, men efter samråd med användarkommittén och ledningsenheterna.

d) Leverantörerna av tjänster skall väljs ut för en tid av högst sju år.

e) När en leverantör av tjänster upphör med sin verksamhet före utgången av den period för vilken han valts ut, skall en ersättare väljas ut enligt samma förfarande.

2. När antalet leverantörer av tjänster är begränsat enligt artikel 6.2 eller artikel 9, får ledningsenheten själv tillhandahålla mark tjänster utan att iakttä det urvalsförfarande som föreskrivs i punkt 1. Utan att iakttä nämnda förfarande får ledningsenheten också ge ett företag som tillhandahåller tjänster tillstånd att tillhandahålla mark tjänster på flygplatsen ifråga,

— om enheten direkt eller indirekt kontrollerar företaget, eller

— om företaget direkt eller indirekt kontrollerar enheten.

3. Ledningsenheten skall informera användarkommittén om de beslut som fattas enligt denna artikel.

Artikel 12

Flygplatser belägna på öar

I samband med valet av tjänsteleverantörer till en flygplats så som anges i artikel 11, får en medlemsstat utvidga den allmänna trafikplikten till att omfatta också andra flygplatser i medlemsstaten, under förutsättning

— att flygplatserna ligger på öar i samma geografiska region, och

— att dessa flygplatser har en trafikvolym som inte understiger 100 000 passagerarrörelser per år, och

— att en sådan utvidgning godkänns av kommissionen, biträdd av den kommitté som avses i artikel 10.

Artikel 13

Samråd

Medlemsstaterna skall se till att tillämpningen av dessa bestämmelser blir föremål för ett obligatoriskt samrådsförfarande mellan ledningsenheten, användarkommittén och de företag som tillhandahåller tjänster. Samrådet skall särskilt avse priserna på de tjänster som varit föremål för undantag i enlighet med artikel 9.1 b samt organisationen av hur dessa tjänster tillhandahållits. Samråd skall äga rum minst en gång om året.

Artikel 14

Godkännande

1. Medlemsstaterna kan fordra att den verksamhet som på en flygplats utövas av en tjänsteleverantör eller en användare som bedriver egenhantering, skall vara godkänd av en i förhållande till flygplatsens ledningsenhet fristående myndighet.

Detta godkännande skall grundas på kriterier som avser anläggningarnas, luftfartygens, utrustningens och människornas säkerhet samt skyddet av miljön och relevant sociallagstiftning.

Kriterierna skall beakta följande principer:

a) Tillämpas på de olika leverantörerna och användarna på ett icke-diskriminerande sätt.

b) Ha samband med det uppställda målet.

c) Får inte leda till att tillträdet till marknaden eller utövandet av egenhantering i realiteten blir mindre omfattande än vad som föreskrivs i detta direktiv.

Dessa kriterier skall offentliggöras, och tjänsteleverantören eller användaren som bedriver egenhantering skall i förväg informeras om förfarandet för godkännande.

2. Godkännande får vägras eller återkallas endast om tjänsteleverantören eller användaren som bedriver egenhantering, på grund av faktorer som kan hänföras till honom, inte uppfyller de kriterier som anges i punkt 1.

Orsakerna till att godkännande vägrats eller återkallats skall delges den berörda leverantören eller användaren och ledningsenheten.

*Artikel 15***Förhållningsregler**

På förslag från ledningsenheten kan en medlemsstat i förekommande fall

- förbjuda en tjänsteleverantör eller en användare att utföra sin tjänst respektive bedriva egenhantering om denne leverantör eller användare inte följer de regler medlemsstaten föreskrivit och som syftar till att garantera att flygplatsen fungerar tillfredsställande.

Dessa regler skall beakta följande principer:

- a) De skall tillämpas på de olika leverantörerna och användarna på ett icke-diskriminerande sätt.
 - b) De skall ha samband med det uppställda målet.
 - c) De får inte leda till att tillträdet till marknaden eller utövandet av egenhantering i realiteten blir av mindre omfattning än vad som föreskrivs i detta direktiv.
- lägga i synnerhet de leverantörer som tillhandahåller markttjänster på flygplatsen att på ett rättvist och icke-diskriminerande sätt medverka till att uppfylla den skyldighet att utföra offentlig service som föreskrivs i nationella lagar och förordningar, särskilt skyldigheten att säkerställa tjänsternas kontinuitet.

*Artikel 16***Tillträde till anläggningarna**

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att tjänsteleverantörerna respektive användarna som önskar tillämpa egenhantering skall garanteras tillträde till flygplatsanläggningarna, i den mån tillträde är nödvändigt för utövandet av deras verksamheter. Om flygplatsens ledningsenhet eller i förekommande fall den statliga myndigheten eller annan kontrollmyndighet uppställer villkor för tillträdet, skall dessa vara relevanta, objektiva, genomblickbara och icke-diskriminerande.

2. De disponibla utrymmena för markttjänster på flygplatsen skall fördelas mellan de olika leverantörerna av tjänster och mellan alla användare som tillämpar egenhantering, inklusive nytillkomna, alltefter vad som behövs för att bedriva verksamheten samt lämna utrymme för effektiv och lojal konkurrens grundad på regler och kriterier som är relevanta, objektiva, genomblickbara och icke-diskriminerande.

3. När tillträdet till flygplatsens anläggningar är förenat med att en avgift tas ut skall avgiften bestämmas på grunder som är relevanta, objektiva, genomblickbara och icke-diskriminerande.

*Artikel 17***Säkerhet**

Bestämmelserna i detta direktiv påverkar inte i något avseende medlemsstaternas rättigheter och skyldigheter i fråga om allmän ordning och säkerhet på flygplatserna.

*Artikel 18***Socialt skyddsnet och miljövärd**

Utän att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv och med beaktande av gemenskapsrättens övriga bestämmelser kan medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de anställdas rättigheter skyddas samt att hänsyn tas till miljön.

*Artikel 19***Hänsyn till nationella bestämmelser**

En leverantör som i en medlemsstat bedriver markttjänstverksamhet på en flygplats är skyldig att rätta sig efter de nationella föreskrifter som är förenliga med gemenskapslagstiftningen.

*Artikel 20***Ömsesidighet**

1. Utän att det påverkar tillämpningen av gemenskapens internationella åtaganden, kan, vad gäller tillträde till markttjänster eller egenhantering, när det visar sig att ett tredje land

- a) rättsligt eller faktiskt inte behandlar leverantörer och användare som bedriver egenhantering på ett sätt som är jämförbart med medlemsstaternas behandling av leverantörer och användare som bedriver egenhantering, eller
- b) rättsligt eller faktiskt inte behandlar leverantörer av tjänster och användare från en medlemsstat som bedriver egenhantering enligt landets bestämmelser, eller
- c) behandlar leverantörer och användare som bedriver egen hantering vilka kommer från ett annat tredje land mer förmånligt än leverantörer och användare som bedriver egenhantering vilka kommer från en medlemsstat,

en medlemsstat helt eller delvis upphäva de skyldigheter som följer av detta direktiv för de leverantörer och användare från ifrågavarande tredje land, i enlighet med gemenskapsrätten.

2. Medlemsstaten skall underrätta kommissionen om varje upphävande eller tillbakadragande av rättigheter eller skyldigheter.

*Artikel 21***Rätt att överklaga**

Medlemsstaterna eller i förekommande fall ledningsenheterna, skall se till att varje part som kan bevisa sitt legitima intresse kan föra talan mot de beslut eller enskilda åtgärder som kommit till genom tillämpning av artikel 7.2 och artikel 11—16.

Talan skall kunna föras inför en nationell domstol eller inför en annan statlig myndighet än den berörda flygplatsens ledningsenhet och som, vid behov, skall vara fristående från den statliga myndighet som kontrollerar flygplatsens ledningsenhet.

*Artikel 22***Informations- och översynsrapport**

Medlemsstaterna skall till kommissionen lämna den information som är nödvändig för att upprätta kommissionens rapport om tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv.

Rapporten, som skall åtföljas av förslag till översyn av direktivet, skall upprättas inom två år efter de datum som anges i artikel 1.

*Artikel 23***Genomförande**

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att detta direktiv

skall kunna följas senast ett år efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 24***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

*Artikel 25***Mottagare**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i . . .

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA

FÖRTECKNING ÖVER MARKTJÄNSTER

1. Administrativa marktjänster och övervakning omfattar
 - 1.1 tjänster i samband med representation och samverkan med de lokala myndigheterna eller med varje annan person, utlägg gjorda för användarens räkning och tillhandahållande av lokaler åt dennes företrädare,
 - 1.2 kontroll av lastning, meddelanden och telekommunikationer,
 - 1.3 behandling, förvaring, hantering och administration av lastenheter,
 - 1.4 varje annan övervakningstjänst före, under eller efter flygning, och varje annan administrativ tjänst som begärs av användaren.
2. Passagerartjänster omfattar varje form av tjänst till passagerarna vid avfärd, ankomst, transitering, i anslutning till eller utanför flygplatsen, inbegripet kontroll av biljetter, resehandlingar, incheckning av bagage och transport av bagage ända fram till sorteringsystemen.
3. Bagagehantering omfattar behandling av bagage i sorteringshallen, sortering av bagage, förberedelse av bagage inför avfärden, lastning och avlastning av bagage i de system som är avsedda att föra bagaget från luftfartyget till sorteringshallen och omvänt.
4. Fraktgodis och posthantering omfattar
 - 4.1 för fraktgodis, både vid export och import eller transitering, den fysiska hantering av fraktgodiset, den handläggning av tillhörande dokument, de tullformaliteter och andra skyddsåtgärder som överenskommit mellan parterna eller som omständigheterna kräver,
 - 4.2 för posten, både vid ankomst och avfärd, den fysiska hantering av posten, den hantering av tillhörande dokument och andra skyddsåtgärder som överenskommit mellan parterna eller som omständigheterna kräver.
5. Ramptjänster omfattar
 - 5.1 lotsning av luftfartyget vid ankomst och avgång (*),
 - 5.2 tjänster i samband med parkering av luftfartyget och tillhandahållande av lämpliga hjälpmedel (*),
 - 5.3 upprättande av kommunikationer mellan marken och förarkabinen (*),
 - 5.4 lastning och avlastning av luftfartyget och tillhandahållande av nödvändiga hjälpmedel samt transport av besättning och passagerare mellan luftfartyget och flygterminalen,
 - 5.5 tjänster i samband med start av luftfartyget och tillhandahållande av nödvändiga hjälpmedel,
 - 5.6 förflyttning av luftfartyget, både vid avgång och ankomst, tillhandahållande och insättning av nödvändiga hjälpmedel,
 - 5.7 förflyttning av luftfartyget, in- och avlastning av mat och dryck.
6. Rengöring och skötsel av luftfartyget omfattar
 - 6.1 yttre och inre rengöring av luftfartyget, skötsel av toaletter och vattensystem,
 - 6.2 luftkonditionering och uppvärmning av kabinen, borttagning av snö och is från luftfartyget, avisning av luftfartyget,
 - 6.3 inredning av kabinen med kabinutrustningar, förvaring av dessa utrustningar.

(*) Om dessa tjänster inte utförs av flygtrafiktjänsten.

7. Bränsle- och oljepåfyllning omfattar
 - 7.1 organisering och verkställande av tankning och tömning av bränsle, inbegripet lagring av bränslet, kontroll av levererad kvalitet och kvantitet,
 - 7.2 påfyllning av olja och andra vätskor.
 8. Normalt underhåll omfattar
 - 8.1 de sedvanliga operationer som utförs före flygningen,
 - 8.2 de särskilda operationer som användaren kräver,
 - 8.3 tillhandahållande och administration av det material som krävs för underhåll och av reservdelar,
 - 8.4 tillhandahållande av parkeringsplats och/eller en hangar för att utföra underhållet.
 9. Flygoperationer och administration av besättningar omfattar
 - 9.1 förberedelse av flygning vid avgångsflygplatsen eller vid varje annan plats,
 - 9.2 tjänster under flygning, i förekommande fall, ändring av resvägen under flygningen,
 - 9.3 tjänster efter flygningen,
 - 9.4 administration av besättningen.
 10. Transport på marken omfattar
 - 10.1 organisation och utförande av transport av passagerare, besättning, bagage, gods och post mellan olika flygterminaler inom samma flygplats, dock med undantag av alla transporter mellan luftfartyg och andra platser,
 - 10.2 varje specialtransport som begärs av användaren.
 11. Catering omfattar
 - 11.1 samverkan med tjänsteleverantörer och med ledningsenheten,
 - 11.2 lagring av mat, drycker och de tillbehör som krävs för beredningen,
 - 11.3 rengöring av tillbehör,
 - 11.4 beredning och leverans av material och livsmedel.
-

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

Kommissionen översände den 10 april 1995 till rådet ett förslag till direktiv om tillträde till marknaden för markttjänster på flygplatserna inom gemenskapen enligt artikel 84.2 i EG-fördraget ⁽¹⁾.

Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén avgav sina yttranden den 16 november 1995 ⁽²⁾ respektive den 13 september 1995 ⁽³⁾.

Mot bakgrund av dessa yttranden lade kommissionen fram ett ändrat förslag ⁽⁴⁾.

I enlighet med artikel 189c i fördraget antog rådet den gemensamma ståndpunkten den 28 mars 1996.

II. FÖRSLAGETS ÄNDAMÅL

Förslaget, som utarbetats efter rådets resolution den 24 oktober 1994 ⁽⁵⁾ om situationen inom den civila luftfarten i Europa samt kommissionens meddelande "Europeiska civilflyget mot bättre horisonter", syftar till ett bättre öppnande av marknaden för markttjänster på flygplatserna inom gemenskapen genom att fastställa närmare riktlinjer för detta.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

Den gemensamma ståndpunkt som antagits av rådet införlivar vissa av de ändringar som Europaparlamentet föreslagit. Rådet har emellertid inte kunnat följa andra ändringar som Europaparlamentet föreslagit, särskilt inte de ändringar som antingen kan hindra det planerade öppnandet av marknaden eller inte anses omfattas av ett direktiv om markttjänstsektorn.

En sammanfattning av de olika reaktionerna på de ändringar som Europaparlamentet rekommenderat i kommissionens förslag återges nedan med de ändringar som rådet har gjort i kommissionens ursprungliga förslag.

1. Ändringsförslag 1 — punkt 1 i ingressen till kommissionens förslag

I den gemensamma ståndpunkten (punkt 1 i ingressen) godkände rådet detta ändringsförslag om tillägg av formuleringen, "och i syfte att varaktigt främja ekonomisk och social utveckling".

2. Ändringsförslag 2 — punkt 2

Rådet kunde inte godkänna detta ändringsförslag och strök även denna punkt i ingressen från den gemensamma ståndpunkten. Denna punkt, som omfattar en definition av den inre marknaden, tillför inte någonting till texten i den gemensamma ståndpunkten och har inte någon motsvarighet i direktivets normativa del.

⁽¹⁾ EGT nr C 142, 8.6.1995, s. 7.

⁽²⁾ EGT nr C 323, 4.12.1995, s. 94.

⁽³⁾ EGT nr C 301, 13.11.1995, s. 28.

⁽⁴⁾ Det ändrade förslaget kommer snart att översändas till rådet.

⁽⁵⁾ EGT nr C 309, 5.11.1994, s. 2.

3. **Ändringsförslag 3 och 4 — punkt 2a i ingressen (ny) (punkt 8a i ingressen (ny))**

I enlighet med det allmänna påpekandet om rådets ståndpunkt, har dessa ändringsförslag inte kunnat godkännas eftersom de inte anses omfattas av direktivet. Dessa ändringsförslag angav att kommissionen skulle offentliggöra resultaten av vissa undersökningar om direktivets sociala följder samt om kostnaderna för flygplatserna.

4. **Fjärde och femte punkten i ingressen i den gemensamma ståndpunkten**

Rådet har redigerat om texten i dessa två punkter i ingressen med utgångspunkt i femte och sjätte punkten i ingressen i kommissionens förslag, men behåller hänvisningen till marktjänsternas väsentliga bidrag till en effektiv användning av luftfartens infrastruktur och understryker att öppnandet av marknaden kommer att bidra till en minskning av driftskostnaderna för flygbolagen samt en bättre service för användarna.

5. **Ändringsförslag 5 — punkt 8b i ingressen (ny)**

Rådet godkände innehållet i ändringsförslaget, vars lydelse i den gemensamma ståndpunkten (punkt 8 i ingressen) ligger nära den som Europaparlamentet föreslog.

6. **Ändringsförslag 6 — punkt 9 i ingressen**

Rådet godkände inte detta ändringsförslag, där det betonades att flygplatserna har ansvar för alla beslut, vilket verkar strida mot öppnandet av marknaden. Rådet har emellertid redigerat om punkt 9 i ingressen med en positiv hänvisning till det planerade öppnandet.

7. **Ändringsförslag 7 — punkt 10 i ingressen**

Rådet godkände inte detta ändringsförslag och ansåg inte att det var nödvändigt att fastställa villkor för tillträde till marknaden. Rådet har formulerat om denna punkt i ingressen i den gemensamma ståndpunkten (punkt 10) och betonar att det fria tillträdet till marknaden för marktjänster bör genomföras gradvis och anpassas till sektorns krav.

8. **Ändringsförslag 8 — punkt 11 i ingressen**

Rådet godkände inte detta ändringsförslag för att inte begränsa öppnandet av marknaden. Rådet anser att de restriktioner som Europaparlamentet anger inte existerar på alla flygplatser och inte heller tillämpas på alla kategorier marktjänster.

9. **Punkt 12 i ingressen i den gemensamma ståndpunkten**

Rådet beslutade att införa en hänvisning till flygplatsens ledningsenhet i stället för till flygplatsmyndigheterna.

10. **Ändringsförslag 9 — punkt 13 i ingressen**

Rådet godkände inte detta ändringsförslag för att undvika risken för missbruk i samband med vissa tjänster som är svåra att dela upp. I den gemensamma ståndpunkten (punkt 13 i ingressen) föredrog rådet att ersätta hänvisningen till "säkerhet" med "inverkan på miljön" för att anpassa sig till den normativa delen.

11. **Punkt 14 i ingressen i den gemensamma ståndpunkten**

Rådet beslutade att i slutet av denna punkt i ingressen införa formuleringen "relevanta, objektiva, genomblickbara och icke-diskriminerande".

12. Punkt 15 i ingressen i den gemensamma ståndpunkten

Rådet beslutade införa formuleringen ”med bistånd av en rådgivande kommitté” efter hänvisningen till kommissionens godkännande av undantag.

13. Ändringsförslag 10 — punkt 16 i ingressen

Rådet kunde inte godkänna detta ändringsförslag eftersom urvalsförfarandet skulle äga rum endast då antalet leverantörer begränsas av medlemsstaten.

Rådet beslutade att i andra delen av meningen i denna punkt i ingressen ersätta formuleringen ”koppla in användarna vid detta urval” med formuleringen ”att rådfråga användarna vid detta urval”.

14. Punkt 17 i ingressen i den gemensamma ståndpunkten

Rådet beslutade att ersätta formuleringen ”medverkan i urvalet av bemyndigade leverantörer av tjänster” med formuleringen ”rådfrågning vid urvalet av bemyndigade leverantörer av tjänster” i enlighet med texten i den normativa delen (artikel 11).

15. Punkt 18 i ingressen i den gemensamma ståndpunkten

Rådet beslutade att införa denna punkt i ingressen i enlighet med artikel 12 i den normativa delen.

16. Ändringsförslag 11 — punkt 19 i ingressen

Det erinras om att administrativa enheten enligt den normativa delen av den gemensamma ståndpunkten skall vara skyldig att göra en bokföringsmässig åtskillnad i stället för en strikt åtskillnad mellan flygplatsförvaltningen och tillhandahållandet av markttjänster. Följaktligen hänvisar punkterna i ingressen till en bokföringsmässig åtskillnad. Ändringsförslaget godkändes i den del som den bokföringsmässiga åtskillnaden i den gemensamma ståndpunkten utsträcks till att gälla alla leverantörer av markttjänster till tredje man (punkt 21 i ingressen).

17. Punkt 20 i ingressen i den gemensamma ståndpunkten

Rådet beslutade att införa punkt 20 i ingressen i enlighet med den normativa delen (artikel 4.2).

18. Ändringsförslag 12 — punkt 21a i ingressen (ny)

Rådet godkände inte texten till detta ändringsförslag. I punkt 24 i ingressen (ny) i den gemensamma ståndpunkten anges det dock, i enlighet med artikel 18, att befogenheten att garantera socialt skydd i adekvat omfattning för personalen i de företag som tillhandahåller markttjänster bör kvarstanna hos medlemsstaterna.

19. Ändringsförslag 13 — punkt 21b i ingressen (ny)

Rådet kunde inte godkänna detta ändringsförslag, eftersom harmoniseringen av medlemsstaternas sociallagstiftning ligger utanför direktivets tillämpningsområde. Det erinras dock om att det hänvisas till att flygplatserna måste följa ”gällande sociallagstiftning” både i punkt 22 i ingressen och i den normativa delen (artiklarna 14 och 18) i den gemensamma ståndpunkten.

20. Punkt 23 i ingressen i den gemensamma ståndpunkten

Texten till punkt 21 i ingressen i kommissionens förslag har redigerats i enlighet med den normativa delen (artiklarna 15 och 16).

21. Ändringsförslag 14 — punkt 22 i ingressen

Rådet godkände detta ändringsförslag. Rådet har dessutom lagt till följande text i denna punkt (25) i ingressen:

” och för en effektiv och lojal konkurrens, men tillträdet bör ändå kunna vara förenat med uttagande av en avgift” (artikel 16.3).

22. Ändringsförslag 15 — punkt 23 i ingressen

Rådet godkände detta ändringsförslag. I den gemensamma ståndpunkten anges det nämligen att en medlemsstat kan återkalla de rättigheter som direktivet ger tjänsteleverantörer och användare med ursprung i tredje land om det inte råder ömsesidighet (punkt 26 i ingressen).

23. Punkt 27 i ingressen i den gemensamma ståndpunkten

Rådet beslutade att införa denna punkt i ingressen i fråga om direktivets tillämpning på flygplatsen i Gibraltar i enlighet med artikel 1.5 och 1.6.

24. Ändringsförslag 16 — artikel 1.6

Rådet godkände inte detta ändringsförslag. Europaparlamentets förslag har dock införlivats med definitionen av ledningsenhet i artikel 2 i den gemensamma ståndpunkten, vilket rådet ansåg vara en lämpligare lösning.

I syfte att förbättra den normativa delens struktur behandlas i artikel 1 i den gemensamma ståndpunkten tillämpningsområdet, vilket tas upp i artikel 2 i kommissionens förslag. Följaktligen behandlas i artikel 2 i den gemensamma ståndpunkten de definitioner vilka anges i artikel 1 i kommissionens förslag.

Rådet har beslutat att tillfoga en definition av flygplats och att förbättra formuleringen av andra definitioner på följande sätt:

— Flygplatssystem: I enlighet med definitionen i bilaga II i förordning (EEG) nr 2408/92.

— Egenhantering: Definitionen förtydligas genom följande tillägg:

”Enligt detta direktiv anses inte användare som tredje man i förhållande till varandra om

— den ena innehar en majoritet av den andra, eller

— samma enhet innehar majoriteten i var och en av dem.”

25. Ändringsförslag 37 — artikel 2

Artikel 2 i förslaget har blivit artikel 1 i den gemensamma ståndpunkten och den behandlar tidsfrister för ikraftträdandet samt referenströsklar. Rådet har följt ett tillvägagångssätt som innebär en gradvis öppning med hänsyn till flygplatsernas storlek och de olika kategorierna av tjänster. De närmare föreskrifterna och tidsplanen för öppnandet av marknaden beror på vilken av följande tjänster det rör sig om:

i) *Egenhantering* — Samtliga flygplatser som är öppna för kommersiell trafik skall från och med den 1 januari 1998 öppna sina marknader för samtliga tjänster till vilka tillträdet skall vara fullständigt fritt, oberoende av flygplatsens trafikvolym. Vad gäller levererade tjänster till vilka medlemsstaten kan begränsa tillträdet, gäller skyldigheten att öppna marknaden från och med den 1 januari 1998 endast för flygplatser som har en trafikvolym som är högre än 1 miljon passagerare eller 25 000 ton gods.

ii) *Tjänster till tredje man* — Öppningen av marknaden skall genomföras från och med den 1 januari 1999 för samtliga flygplatser i gemenskapen med en årstrafik som är högre än eller lika med 3 miljoner passagerare (2 miljoner passagerare för flygplatser med säsongstrafik och/eller turisttrafik). Marknaderna för markttjänster behöver däremot inte öppnas förrän från och med den 1 januari 2001 på

flygplatser med en trafikvolym mellan 2 och 3 miljoner passagerare. I kategorin tjänster till tredje man görs inte längre någon skillnad mellan tjänster som utförs inom flygplatsterminalen och ramptjänster.

Kompromisslösningen i den gemensamma ståndpunkten har länge diskuterats i rådets instanser, för att göra det möjligt att uppnå ett tillräckligt öppnande efter det att den inre marknaden för luftfartstjänster har trätt i kraft i gemenskapen och de tredje liberaliseringspaketet för flygtransportområdet har antagits.

Rådet har beslutat att i artikel 1 i den gemensamma ståndpunkten ta med de två punkterna 5 och 6 om direktivets tillämpning på flygplatsen i Gibraltar.

26. Ändringsförslag 17 — artikel 3.1

Rådet följde inte detta ändringsförslag. Med hänsyn till Europaparlamentets förslag fastställs det dock i artikel 3.1 i den gemensamma ståndpunkten, att när ledningen och driften av en flygplats eller av ett flygplatssystem inte sköts av en enda enhet utan av flera olika enheter, skall var och en av dessa anses utgöra en del av ledningsenheten när det gäller tillämpningen av detta direktiv.

Rådet har beslutat att förtydliga texten i punkt 3 genom att fastställa att om flygplatsernas ledningsenheter är underställda en nationell offentlig myndighets tillsyn eller kontroll skall denna myndighet, inom ramen för sina lagstadgade skyldigheter, se till att bestämmelserna i detta direktiv tillämpas.

27. Ändringsförslag 38 och 18 — artikel 4.2 och 4.3

Rådet följde dessa ändringsförslag. I artikel 4.1 och 4.2 i den gemensamma ståndpunkten föreskrivs det att ledningsenheten, användaren eller leverantören skall göra en bokföringsmässig åtskillnad mellan den verksamhet som är knuten till tillhandahållandet av dessa tjänster och övrig verksamhet. Det föreskrivs dessutom i den gemensamma ståndpunkten, i enlighet med Europaparlamentets ändringsförslag, att den oberoende kontrollanten skall utses av medlemsstaten och att denne särskilt skall kontrollera att det inte förekommer någon överföring av kapital mellan den verksamhet som ledningsenheten bedriver i egenskap av flygplatsmyndighet och den verksamhet som avser marktjänster.

28. Ändringsförslag 19 — artikel 4a (ny)

Rådet kunde inte godkänna detta ändringsförslag, eftersom de sociala frågorna behandlas i artiklarna 14 och 18 i den gemensamma ståndpunkten.

29. Ändringsförslag 20 — artikel 5

Rådet godkände inte detta ändringsförslag. Rådet föredrog dock en enkel formulering av denna artikel för att göra användarkommittén mer funktionsduglig.

30. Ändringsförslag 21 — artikel 6.1 och 6.2 första stycket

Rådet angav i artikel 6 i den gemensamma ståndpunkten en begränsning av antalet tjänsteleverantörer för vissa typer av tjänster till tredje man, nämligen bagagehantering, ramptjänster, påfyllning av bränsle och olja samt gods- och posthantering. Rådet beslutade att medlemsstaterna skall ha möjlighet att begränsa antalet godkända tjänsteleverantörer till minst två. I så fall bör från och med den 1 januari 2001 minst en av dessa leverantörer vara helt och hållet oberoende av både ledningsenheten och det flygbolag som dominerar på flygplatsen i fråga. På en medlemsstats begäran kan kommissionen medge ytterligare uppskov senast till och med den 31 december 2002,

beroende på situationen på jämförbara flygplatser. Rådet anslöt sig till den tidsfrist på tre år som har föreslagits av Europaparlamentet i ändringsförslag 21 för att säkerställa fritt tillträde för tredje man till marknaden för marktkjänster, men med möjlighet till ett enda uppskov i berättigade fall.

31. Ändringsförslag 22 — artikel 7.2

Rådet fastställde med tanke på vad som anges i artikel 1.1 a och b i den gemensamma ståndpunkten att egenhanteringen skall vara fullt öppen från och med den 1 januari 1998. Rådet anslöt sig till detta ändringsförslag vad beträffar möjligheten att begränsa bedrivandet av egenhantering till minst två användare för samma typer av tjänster som anges i artikel 6.2.

32. Ändringsförslag 23 — artikel 8

Rådet anslöt sig med god marginal till innebörden i punkt 1 i detta ändringsförslag om centraliserade infrastrukturer genom att fastställa kriterier i den gemensamma ståndpunkten och genom att utsträcka centraliseringen till förvaltningen. Ändringsförslagets sista del som berör erläggande av en avgift har tagits upp i artikel 16.3 om tillträde till anläggningarna.

33. Ändringsförslag 24 — artikel 9

Rådet anslöt sig till punkt 1 i detta ändringsförslag genom att precisera utrymmes- eller kapacitetsbegränsningar och genom att föreskriva förbud eller begränsning för en enda användare att utföra egenhantering för de typer av marktkjänster som anges i artikel 7.2 (artikel 9.1 c och d). Rådet lade till en punkt 2 till artikel 9 i den gemensamma ståndpunkten, där det närmare fastställs vilka kriterier som skall gälla vid tillämpningen av artikel 9.1, med hänsyn tagen till punkt 2 i detta ändringsförslag. Rådet kunde emellertid inte godkänna punkt 3 i detta ändringsförslag, eftersom det vanliga tillvägagångssättet är att ge varje berörd part möjlighet att yttra sig. Rådet angav i artikel 9.4 och 9.5 i den gemensamma ståndpunkten ett strängare förfarande vad gäller fördjupad granskning av beslutet om undantag. Beträffande punkt 6 i ändringsförslaget angav rådet att undantag är möjliga från den allmänna regeln om att undantag får göras för en tid av tre år. Den gemensamma ståndpunkten föreskriver i själva verket undantag för sådana flygplatser där marktkjänsterna till tredje man för närvarande utförs i en monopolsituation (artikel 9.1 b). Dessa flygplatser kommer på så sätt att få uppskov i ytterligare två år, dvs. till och med den 1 januari 2001.

Efter dessa två år kommer kommissionen med bistånd av en rådgivande kommitté från medlemsstaterna att yttra sig om situationen och eventuellt besluta att undantaget skall förlängas en enda gång med ytterligare två år, dvs. längst till och med den 31 december 2002.

34. Artikel 10 i den gemensamma ståndpunkten

Rådet beslutade att i denna bestämmelse ange funktion och sammansättning hos den samrådskommitté som skall bistå kommissionen, särskilt i fråga om tillämpningen av artikel 9 om undantag.

35. Ändringsförslag 25 — artikel 10.1

Detta ändringsförslag kunde inte godtas, eftersom det i artikel 11 i den gemensamma ståndpunkten om val av tjänsteleverantörer föreskrivs ett förfarande som är väl avvägt, genomblickbart och icke-diskriminerade. Det erinras om att rådet i artikel 18 i den gemensamma ståndpunkten har fastställt att medlemsstaterna, utan att det påverkar tillämpningen av direktivet och med beaktande av gemenskapsrättens övriga bestämmelser, kan vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de anställdas rättigheter skyddas och att hänsyn tas till miljön. Dessutom anges i artikel 17 i den

gemensamma ståndpunkten att direktivets bestämmelser inte i något avseende påverkar medlemsstaternas rättigheter och skyldigheter när det gäller allmän ordning och säkerhet på flygplatserna.

36. Ändringsförslag 26 — artikel 11.1

Rådet kunde inte godta detta ändringsförslag. Samråd föreskrivs i artikel 13 i den gemensamma ståndpunkten, och frågan om avgifter tas upp i artikel 16.3 i den gemensamma ståndpunkten.

Rådet beslutade att användarkommitténs rådgivande roll skall förtydligas (artikel 11.1 c ii i den gemensamma ståndpunkten), och att en punkt 3 skall läggas till i denna bestämmelse där det föreskrivs att ledningsenheten skall underrätta användarkommittén om beslut som fattats enligt denna artikel.

37. Artikel 12 i den gemensamma ståndpunkten

Rådet har i denna artikel i den gemensamma ståndpunkten — med hänsyn till det speciella fallet med flygplatser belägna på öar — fastställt att en medlemsstat i samband med valet av tjänsteleverantörer på en flygplats enligt artikel 11 kan utvidga den allmänna trafikplikten till att omfatta också andra flygplatser i medlemsstaten under förutsättning

- att flygplatserna ligger på öar i samma geografiska region,
- att dessa flygplatser har en trafikvolym som inte understiger 100 000 passagerarrörelser per år, och
- att en sådan utvidgning godkänns av kommissionen, biträdd av den kommitté som avses i artikel 10.

38. Ändringsförslag 27 — artikel 12

Rådet anslöt sig inte till detta ändringsförslag. I själva verket skulle den omständigheten att bestämmelser godtas som går längre än till att skydda utrustningens och människornas säkerhet kunna innebära att marknadens öppenhet riskerar att begränsas. Rådet har emellertid i sin gemensamma ståndpunkt (artikel 14) fastställt inte bara att kriterierna för godkännande bör beakta relevant sociallagstiftning, utan också föreskrivit att skälen till avslag skall delges den berörda leverantören eller användaren och ledningsenheten.

39. Ändringsförslag 28 — artikel 13.1 andra stycket punkterna ca, cb och cc (ny)

Rådet godkände innebörden i detta ändringsförslag i fråga om artiklarna 17, 18 och 19 i den gemensamma ståndpunkten.

40. Ändringsförslag 29 — artikel 14.3

Detta ändringsförslag tas till stor del upp i artikel 16 i den gemensamma ståndpunkten. Beträffande samråd med användarkommittén vid fastställandet av avgifter, se kommentarerna till ändringsförslag 26.

41. Ändringsförslag 30 — artikel 15a (ny)

Rådet anslöt sig i den gemensamma ståndpunkten inte till detta ändringsförslag, där det krävs mycket stränga kriterier för — en "examen för flygplansmark tjänstgörare."

42. Ändringsförslag 31 — artikel 15b (ny)

Rådet kunde inte godkänna detta ändringsförslag, eftersom det kan medföra orealistiska villkor utöver de säkerhetsbestämmelser som fastställs i den gemensamma ståndpunkten (artikel 17).

43. Ändringsförslag 32 — artikel 17, första stycket

Rådet kunde inte godkänna detta ändringsförslag. Rätten att överklaga de beslut eller enskilda åtgärder som fastställs genom tillämpning av artikel 7.2 och artikel 12—16 anges dock i artikel 21.

44. Ändringsförslag 33 — artikel 19, första stycket

Rådet fastställer i artikel 23 i sin gemensamma ståndpunkt att medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att detta direktiv skall kunna följas senast ett år efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och att de genast skall underrätta kommissionen om detta. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till direktivet eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs.

45. Ändringsförslag 34 och 35 — artikel 19a och 19b (nya)

Rådet kunde inte godkänna dessa ändringsförslag. Artikel 14 (godkännande) och artikel 18 (socialt skyddsnet och miljövard) i den gemensamma ståndpunkten garanterar dock att leverantörerna eller användarna av marktjänster följer relevant sociallagstiftning och ger medlemsstaterna möjlighet att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de anställdas rättigheter skyddas samt att hänsyn tas till miljön.

46. Ändringsförslag 36 — artikel 19c (ny)

Rådet kunde inte godkänna detta ändringsförslag, eftersom de datum som anges för en tillfredsställande rapport har visat sig vara orealistiska. I artikel 22 i den gemensamma ståndpunkten fastställs det dock att medlemsstaterna skall lämna den information till kommissionen som är nödvändig för att denna skall kunna upprätta en rapport om tillämpningen av detta direktiv; denna rapport, som skall åtföljas av förslag till översyn av direktivet, skall upprättas inom två år efter de datum som anges i artikel 1.

47. Bilaga

Bilagan har utarbetats med hänsyn till de definitioner som de internationella organisationerna på det civila luftfartsområdet använder samt gällande rutiner på gemenskapens flygplatser.
